

# ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10  
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ  
15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.  
"Έτος Η' Άριθ. φύλλου 1 (95)

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

## Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ"

Ἐπὶ τῇ ἐπανεκδόσει τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἀπευθύνει δι' αὐτῆς ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καὶ εὐχεται μαζύ τους, ὅπως αἱ προσπάθειαι τοῦ συλλογικοῦ μας ὄργανου ἀποδώσουν τοὺς προσδοκωμένους καρπούς.

Ἐπὶ τῇ λαμπρῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Σκοπὸς παντὸς συνδικαλιστικοῦ σωματείου εἶναι κυρίως ἡ ἐξασφάλισις τοῦ καλύτερου βιωτικοῦ ἐπιπέδου διὰ τὰ μέλη του καὶ ἡ καταβολὴ τῶν δραστηριωτέρων ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων ζητημάτων.

Ἄλλὰ διὰ τὸν Σύλλογον τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐκπροσωποῦνται τὰξιν ἐργαζομένων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐν τῶν κυριωτέρων στοιχείων ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ ἡ ἀναδημιουργία τοῦ τόπου, διαγράφονται καὶ ὑποχρεώσεις ἐναντι τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος.

Θέλουμε τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Θέλουμε αὐτὴν πρωτοπόρον, ἐξυηρετοῦσαν τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας. Ταῦτα θέλομεν ὄχι διὰ νὰ ἀποτελοῦμεν τάξιν ἀνήκουσαν εἰς ἰσχυρὸν ὀργανισμὸν καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπολαύουσαν ἰδιαιτέρων παροχῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ συμβάλωμεν ὡς ἔχομεν καθήκον εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς εἰς

τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ταλαιπωρηθείσης Πατρίδος.

Πιστεύομεν, καὶ δὲν ἐπαύσαμεν διακηρύττοντες τοῦτο εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ Ἰδρυμα πρέπει νὰ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων ὀργανισμῶν πίστεως εἰς τὸν ὅποιον θὰ ἀνατεθῇ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς βαρέως ἀσθενέουσας οἰκονομίας μας καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει κῆρος, ἔχει περγαμηνάς, ἔχει δρᾶσιν ἑθνικὴν καὶ τὸ σπουδαιότερον λόγῳ μετοχικῆς οὐστάσεως καὶ παραδόσεων εἶναι ἴδρυμα ἑθνικόν, συνεπῶς ἄξιον ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως καὶ προσοχῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ἡ Δ. Ε. ἔχουσα πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ τῶν μεγάλων τῆς εὐθυνῶν ὡς ἐκπροσώπου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος, ἔταξεν ὡς πρώτον καὶ κύριον αἷτημά της τὴν ἐξέυρεσιν τῶν μέσων ὅπως δυνηθῇ ἡ Τράπεζα καὶ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της καὶ τὴν ἀναγνώρισιν παρὰ τῶν ἀρμοδίων τῶν πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὅποιον πρέπει νὰ διαδραματίσῃ.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐκινήθη δραστηριῶς ἡ Δ. Ε., βοηθουμένη δὲ ἀπὸ ἐκλεκτοὺς συναδέλφους, ἐπεσκέφθη τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργούς, τὰς προσωπικότητας τοῦ τόπου καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ τύπου ἀρμοδίους, ἐνημερώσασα πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς ἀνάγκης λήψεως ἐγκαίρως μέτρων συντελοῦντων εἰς τὴν ἐνίσχυσιν

της Τραπεζης ιδίως δὲ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἐπισήμου Κράτους πρὸς παρεμπόδισιν αὐθαιρέτων καὶ ἐπιζημιῶν διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου τάσεων, ὀρισμένου ὀργανισμοῦ, ὅπως μονοπωλήσῃ οὐ μόνον τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ τὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας, κατὰ παράβασιν μάλιστα τοῦ καταστατικοῦ του.

Τὸ θέμα ἀνεπτύχθη διὰ μακρῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, εἰσηγήθημεν δὲ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φωνή μας εὗρεν ἀπήχησιν. Δι' ἡμᾶς δὲν μένει πλέον ἄλλο ἢ νὰ εὐχρηθῶμεν ὅπως τὸ Ἴδρυμα τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε λίαν στοργικὸν διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὰ τέκνα της καὶ εἰς τὸ ὅποσον ὀφείλεται ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας καὶ τῆς ναυτιλίας, ἐπανακτήσῃ τὴν παλαιάν του αἰγλήν, γνωρίσῃ δὲ καὶ πάλιν νέαν ἐποχὴν ἀκμῆς καὶ εὐημερίας διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου.

Ὡς ὑπάλληλοι τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρύματος, ἠθελήσαμεν νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ἐπιδιώξαντες τὴν συμμετοχὴν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζης.

Ἡ αἰτησίς μας ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπεζης τῆς 19 Μαρτίου 1945. Τὴν εὐθύνην τῆς ἀπορρίψεως τὴν ἔχουν ἀκεραίαν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 21 Μαρτίου 1945 ἀνακοινῶσει μας ἀναφέρομεν.

Ὡς ἐν τῇ ἀνακοινῶσει ἐκείνῃ ἐξεθέσαμεν, τὸ αἴτημά μας δὲν ἀποτελεῖ μόνον συνδικαλιστικὴν ἐπιδίωξιν ἀλλὰ καὶ διασφάλισιν τοῦ καλῶς νοουμένου συμφέροντος τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ συνέλθουν κάποτε οἱ ὑπεύθυνοι τῆς κοινωνικῆς καθυστερήσεως.

Ὅμιλήσαντες περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν ὡς ὑπαλλήλων τοῦ ἐθνικοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν προσπαθειῶν, ἃς καταβάλλομεν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ, δὲν θὰ εἰμεθα συνεπεῖς πρὸς ἑαυτοὺς ἐὰν δὲν ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ὡς ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζης πληροῦμεν τοὺς ὄρους τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐπαρκείας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀγωγῆς, κατὰ πόσον εἰ-

μεθα ἀποδοτικοὶ καὶ ἀξιοπρεπεῖς εἰς τὴν ἐργασίαν μας, κατὰ πόσον ἱκανοποιοῦμεν τὰς ἀνάγκας τῆς πελατείας καὶ τὸ σπουδαιότερον κατὰ ποῖον βαθμὸν συμβάλλομεν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τραπεζης καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν μεθόδων ἐργασίας της.

Ἡ Δ. Ε. ἐκτιμῶσα ὅτι τὸ προσωπικὸν ἔχει μείζονα ἀπέναντι τοῦ Ἰδρύματος ὑποχρέωσιν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς νέας ἐξορμῆσεως τῆς Τραπεζης, διεκήρυξεν ὅτι δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ τοιαύτη ἐξορμησις ἄνευ ἀναθεωρήσεως τῶν μεθόδων ἐργασίας της καὶ ὀργανώσεώς της συμφώνως μὲ τὰς συγχρονισμένας ὀρθολογιστικὰς ἀρχάς.

Ἡ Δ. Ε. αἰσθάνεται ἑαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζης καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας των δὲν εἶναι συγχρονισμένος. Ὅτι ἡ ἀντίληψις τοῦ καθήκοντος ἀπὸ ὀρισμένους δὲν εἶναι ἡ πρέπουσα. Ὅτι παρατηρεῖται ἀδιαφορία πρὸς τὴν πελατείαν. Ὅτι οἱ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ φανατισμὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς πελατείας καὶ ἐργαζόμενοι μὲ ζήλον ἀκούραστον, ἔρχονται εἰς σύγκρουσιν μὲ ἄλλους ἀδιαφόρους συναδέλφους.

Ἡ Δ. Ε. καλεῖ πάντας τοὺς συναδέλφους νὰ σταθοῦν εἰς τὸ ὕψος πού ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις. Παρὰ τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς πού διερχόμεθα, ἄς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ τύχη μας εἶναι συνηφασμένη μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἃς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ Τράπεζα ἔχει φοβεροὺς συναγωνιστὰς καὶ ἃς ἀντιδράσωμεν μὲ τὰς τελευταίας μας δυνάμεις κατὰ μεθόδων καὶ συστημάτων πού ἔπρεπε νὰ εἶχον ἐκλείψει πρὸ πολλοῦ.

Ἡ ἀνόρθωσις τῆς Τραπεζης θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Πατρίδος. Ἐργάζεται τῆς ἀνοικοδομήσεως εἰμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἀφοῦ πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνοικοδομήσεως, ἃς ἐμπνευσθῶμεν μὲ κάποιο ἱερὸν πῦρ, μὲ ζήλον, μὲ φανατισμὸν, διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Πατρίδος.

Ἡ Διοικητικὴ

Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου

## ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΥΡΙΟΝ

## ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἡ ποθητὴ ἡμέρα ποῦ θ' ἀκούγαμε τίς χαρμόσυνες καμπάνες τῆς νίκης καὶ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου στὴν Εὐρώπη ἦλθε. Κι' εἶναι φυσικό, ὁ καθένας μας νὰ κἀνῃ μέσα του ἕναν ἀπολογισμό τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς φοβερῆς δοκιμασίας ποῦ πέρασε ἡ ἀνθρωπότης. "Ἀπειρες εἶναι οἱ θυσίες, ἠθικὲς καὶ ὕλικές, ποῦ πλήρωσαν τὸ τίμημα τῆς νίκης. Ἀλλὰ ὅσο ἀκριβὸ κι' ἂν εἶναι τὸ τίμημα αὐτὸ δὲν εἶναι ποτὲ ἀρκετὸ γιὰ νὰ ξεπληρώσῃ τοὺς σκοποὺς γιὰ τοὺς ὁποίους ἀγωνίσθηκα οἱ ἐλευθῆροι στὴν ψυχὴ λαοί, — ἄλλοι ἐλευθῆροι ἐθνικά καὶ κοινωνικά καὶ ἄλλοι δοῦλοι προσωρινά τῆς ἀπαισιώτερης τυραννίας ποῦ γνώρισε ποτὲ ὁ κόσμος — σκοποὺς ποῦ τόσο ἐπιγραμματικά καθώρισε ὁ μεγάλος ἀνθρωπιστῆς Φραγκλίνος Ρουζβέλτ: ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ φόβο, ἐλευθερία τῆς σκέψεως, ἐλευθερία τῆς θρησκείας.

Μέσα στὸ ἀνώνυμο πλῆθος τῶν σημερινῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων στὸν τόπο μας μία τάξις τῆς κοινωνίας, ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων, διερωτᾶται ἂν ἡ ἡμέρα τῆς νίκης φέρνει καὶ γι' αὐτὴν τὸ ἐλπιδοφόρον μήνυμα ποῦ μαζὺ μὲ τ' ἄλλα περιμένε: τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐλευθερία.

Δὲν περιμένε βέβαια ἡ τάξις αὐτὴ, πὼς ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ τόπου ἀπὸ τὸ βάρβαρο κατακτητὴ ἀρκοῦσε γιὰ ν' ἀρχίσουν οἱ μέρες τῆς εὐημερίας. Ἦξερε καλὰ πὼς μαζὺ μὲ τίς ἄλλες τάξεις τῆς κοινωνίας, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ σὲ πολλὰς ἀκόμα θυσίας γιὰ τὴν ἀνόρθωση τῆς χώρας ἀπὸ μιὰ πρωτοφανῆ καταστροφὴ. Ποτὲ ὅμως δὲν περιμένε πὼς, ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ μῆνες, θὰ ἐξακολουθοῦσαν οἱ ἡγέται τοῦ τόπου νὰ ζητοῦν ἀπὸ αὐτὴν νὰ σηκώσῃ μόνῃ τὰ βάρη μιᾶς δουλείας καὶ μιᾶς ἀπελευθερώσεως. Κι' ἔτσι οἱ ἐργαζόμενοι βλέπουν πὼς ἔχουν ἀφεθῇ στὸ ἔλεος τῆς θείας Προνοίας, πὼς μόνο εἰς βάρος των λαμβάνονται τὰ μέτρα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωση καὶ γιὰ νὰ στηριχθῇ καὶ μιὰ νομισματικὴ σταθεροποίησις ποῦ ἔπαυσε οὐσιαστικά πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπάρχη. Δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ τόπος

νὰ ἐξετάσωμε γιὰτι ἡ σταθεροποίησις αὐτὴ δὲν στάθηκε οὔτε καὶ φιλοδοξοῦμε νὰ προτείνωμε σχέδια γιὰ τὴ λύση τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς χώρας. Αὐτὸ εἶναι ἔργον τῶν ἀρμοδίων. Καὶ ἀρμοδίοι δὲν εἶναι μόνο ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ κατέχουν ὑπεύθυνες στὴν Κυβέρνησι ἢ στὸν κρατικὸ μηχανισμό θέσεις, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦ εἶναι οὐσιαστικά ἢ τυπικά οἱ σύμβουλοι τῆς Κυβερνήσεως στὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

Ποῖο εἶναι τὸ πρῶτο καθῆκον ὄλων αὐτῶν; Νὰ φύγουν ἀπὸ τὰ ὕψη ποῦ τοὺς ἔχει ἀνεβάσει ἡ θεωρία καὶ νὰ προσγειωθοῦν στὴν σημερινὴ ἑλληνικὴ καὶ παγκόσμια πραγματικότητα. Νὰ συναισθανθοῦν πὼς ἡ λεγομένη ἰθύνουσα τάξις ποῦ ἐκπροσωποῦν, ἔχει τεράστιες εὐθύνες γιὰ τὰ μέτρα ποῦ λαμβάνουν. Νὰ καταλάβῃ ἡ τάξις αὐτὴ, πὼς ὁ σκληρὸς καὶ ἀμελλικτος πόλεμος ποῦ ἐμεσολάβησε, δίδει στοὺς ἐργάτες τῆς νίκης τουλάχιστον τὸ δικαίωμα ζωῆς. Νὰ νοιώσουν καλὰ, πὼς ἡ τραγικὴ κατάστασις ποῦ βρῖσκονται οἱ ἐργαζόμενοι, ποῦ ἀπὸ μέρα σὲ μέρα γίνεται μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος ἀκόμη τραγικώτερη, δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ τὴν ἐλαφρότητα ποῦ ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ χαρακτηρίζει τίς ἐνέργειες ἢ μᾶλλον τὴν ἀδράνεια τῶν ἀρμοδίων. Ἄπ' τὸ πλῆθος τῶν προβλημάτων ποῦ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσει ὁ κόσμος τῶν ὑπαλλήλων ξεχωρίζομε δύο ποῦ ὀρθώνουν τὴν τραγικὴ ὠμότητά τους στὴν ἀνήσυχη ψυχὴ των.

Τὸ ἕνα εἶναι φυσικὰ τὸ οἰκονομικόν. Τὴν στιγμὴ ποῦ ὄλες οἱ ἄλλες τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀπὸ τὸν ἔμπορο καὶ τὸν βιομήχανο, ὡς τὸν τεχνίτη καὶ ὡς τὸν τελευταῖο μεταπρατὴ καὶ ὑποδηματοκαθαριστή, ἔχουν, ποῖος λίγο ποῖος πολὺ τὴ δυνατότητα νὰ προσαρμόζουν τὰ εἰσοδήματά των στὴν καθημερινὰ πιά μεταβαλλόμενῃ ἀγοραστικὴ ἀξία τοῦ νομισματος, μόνο οἱ ὑπάλληλοι καλοῦνται νὰ ζήσουν μὲ ἐπίπεδο μισθοῦ ποῦ δὲν φθάνει—μαζὺ μὲ τὸ πολεμικὸ ἐπίδομα—οὔτε στὸ διπλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ.

κοῦ. Τῇ στιγμῇ πού τὸ ἴδιο τὸ Κράτος προσαρμόζει λίγο ἢ πολὺ τὰ τιμολόγια τῶν ὑπηρεσιῶν πού προσφέρει [στὸ κοινὸ ἢ ἐγκρίνει τὰ τιμολόγια ἐταιριῶν καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν δημοσίας ὠφελείας σὲ πολὺ ἀνώτερο ἐπίπεδο, δείχνεται τόσο σκληρὸ στους ἰδίους τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς καὶ σ' ὄλους τοὺς ἰδιωτικούς ὑπαλλήλους. Ξεχνοῦν οἱ ἀρμόδιοι πὼς δὲν εἶναι δυνατὸν βέβαια μίᾳ ὑπαλληλικῇ οἰκογένειᾳ νὰ ζήσῃ μόνο μὲ τὰ τρόφιμα τοῦ δελτίου, πὼς ἔχει ἀνάγκη νὰ τὰ συμπληρώσῃ μὲ πολλὰ ἄλλα ἀπαραίτητα τρόφιμα γιὰ μιὰ στοιχειώδη συντήρησι. Πὼς δὲν μπορεῖ νὰ μὴ σκεφθεῖ γιὰ τὴν ἀνανέωσι τῶν κουρελιῶν πού φορεῖ γιὰ ρούχα καὶ γιὰ παπούτσια. Πὼς ἔχει ἀκόμη νὰ πληρώσῃ νοίμι, ἠλεκτρικὸ, νερό, καύσιμη ὕλη κλπ. Πὼς ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ πλῆθος ἄλλες ἀπαραίτητες δαπάνες, χωρὶς νὰ μιλήσουμε γιὰ τὰ ἀπρόοπτα. Ποιὰ λύσι εἶδωσε τὸ Κράτος καὶ οἱ ἄλλοι ἀρμόδιοι σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ; Ὑποσχέσεις καὶ .... ὑπομονή. Ἔνας ἐμπαιγμὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος.

Σὰν νὰ μὴν ἐφθανε ὁμως αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἤλθαν οἱ ἴδιοι ἀρμόδιοι νὰ προσθέσουν καὶ ἄλλο ἓνα ἐξ ἴσου δραματικὸ, ὠμό, ἀμελικτὸ. Τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν». Τὸ σχέδιον αὐτὸ πού εἶναι σ' ὄλες του τίς διατάξεις ἐμπνευσμένο ἀπὸ τίς σκέψεις τῶν Τραπεζιτῶν, ἀποτελεῖ μιὰ ἐνέργεια ἀψυχολόγητη καὶ πρόχειρη καὶ εἶναι γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ ἄδικη. Καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ εἶναι τέτοια ἀφοῦ ἔγινε χωρὶς ν' ἀκουσθῇ ἡ γνώμη ἐκείνων πού προέκειται νὰ θίξῃ. Ἄν γιὰ ἓνα μεγάλο μέρος τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἄμεσος ὁ κίνδυνος νὰ βρεθοῦν μὲ τὴ διάταξι περὶ διαθεσιμότητος στὸ δρόμο μὲ τὸ μισθ τοῦ σημερινοῦ μισθοῦ των πείνας, γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δημιουργεῖ ἀκόμα μιὰ κατάστασι, πού οὔτε λίγο οὔτε πολὺ φέρνει πραγματικὴ ἀνατροπὴ στὴ σημερινή τους κανονικὴ θέσι. Συγκεκριμένα, μὲ τὴ διάταξι περὶ ἀκυρώσεως

τῶν τροποποιήσεων τῶν ὀργανισμῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν προαγωγῶν πού ἔγιναν στὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, γκρεμίζεται ὅλο τὸ οἰκοδόμημα—ὁ νέος ὀργανισμὸς καὶ ἡ ἐνταξίς τοῦ προσωπικοῦ—πού μὲ κόπους καὶ ἀγῶνες πολλῶν ἐτῶν δημιουργήθηκε γιὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν αὐταρχικὸ ὀργανισμὸ πού ἴσχυε ὡς τότε. Καὶ ἔτσι τὸ προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μπόρεσε ν' ἀποκηθῇ ὀργανισμὸ καὶ θέσι ἀνάλογα μὲ ἐκεῖνα πού ἴσχυον γιὰ τοὺς συναδέλφους του τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχει κοινὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν μὲ νόμιμο Γενικὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ νόμιμη Διοίκησι. Εἶναι λοιπὸν καταπληκτικὸ πὼς οἱ σημερινοὶ Διοικηταὶ πού ἦσαν μέλη τοῦ τότε Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνέκριναν ἀνπιφύλακτα τὸ δίκαιον αἴτημα τοῦ προσωπικοῦ, ἔρχονται σήμερον μὲ τὴν ἀνακόλουθη τακτικὴ τους νὰ ἀνατρέψουν μιὰ κανονικὴ κατάστασι γιὰ νὰ ἐπαναφέρουν οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἓνα ὀργανισμὸ πού μόνον ἀδικίες καὶ αὐθαιρέσεις ἐδημιούργησε.

Τὸ Προσωπικὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν ἀποκρούει τὴν ἀναθεώρησι καὶ διόρθωσι ὠρισμένων λαθῶν ἢ ἀδικιῶν στίς ποιοτικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ διακρίσεις πού ἔγιναν μὲ τὴν ἔνταξι. Δὲν βλέπει ἐπίσης γιὰ νὰ ἀπολυθοῦν μὲ μιὰ μονοκονδυλιά ὅλοι οἱ διορισθέντες στὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς, ἐνῶ εἶναι δυνατὸν ὅσοι ὕστερα ἀπὸ αὐστηρὸ διαγωνισμὸν κριθοῦν κατάλληλοι καὶ συγκεντρῶνουν καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα νὰ παραμείνουν, ὅπως πρόκειται νὰ παραμείνουν καὶ οἱ 72 ἐκείνοι ὑπαλλήλοι πού διορίστηκαν τότε μὲ διαγωνισμὸ. Τὸ ἀντίθετο θὰ ἦταν ἀδικία καὶ ἐπιβράβευσι τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸ παράθυρον εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος ἀπὸ τὸ διαγωνισμὸ. Ὅλα αὐτὰ ὁμως νὰ γίνουν ὄχι ἐρήμην τῶν φυσικῶν ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ.

Κάθε ἄλλη ἐνέργεια θὰ εἶναι ἄδικη καὶ αὐθαίρετη. Καὶ τὸ προσωπικὸ εἶνε ἀποφασισμένο νὰ ἀντιταχθῇ μὲ ὅλα τὰ μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἐξόντωσι.



# Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

## ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1945

*Ἀρχομένης τῆς Συνεδριάσεως, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, κ. Ἰωάν. Παπαλέτσος, καὶ λέγει τὰ ἑξῆς :*

«Κύριοι Συνάδελφοι,

Πιστεύομεν ὅτι κατέστη πλέον κοινὴ συνείδησις ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ ἡ παροῦσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ανέλαβε τὴν διοίκησιν, ὁ Σύλλογός μας ἐπανῆλθεν εἰς τὸν προορισμόν του.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ τάσις πρὸς πολιτικολογίαν ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς — κακὴ κληρονομία τῆς ἐποχῆς τῆς κατοχῆς — καὶ ὁ ἐπιρροασμὸς τῶν Διοικούντων ἀπὸ ἐξωπηρεσιακὰς ἀπόψεις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παρεκκλίνῃ ὁ Σύλλογός μας τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς του.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τὴν πλέον κρίσιμον διὰ τὸν Σύλλογόν μας ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναλάβωμεν τὴν Διοίκησιν αὐτοῦ.

Μᾶς ὠνόμασαν ἀντιδραστικούς. Ἐναντίον μας ἐξετοξεύθησαν σικοφανταίαι καὶ ὕβρεις. Ἡ ἀποτυχία μας προεξοφλεῖτο καὶ ἡ διαδοχὴ μας προπαρεσκευάζετο ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς μας.

Δὲν ἠθελήσαμεν ποτε νὰ ἔχωμεν δυναμικὰ ἐρείσματα καὶ μᾶς διέκρινεν ὅπως καὶ θὰ μᾶς διακρίνῃ πάντα τὸ δημιουργικὸν πάθος καὶ ἡ βαθυτάτη ἀγάπη πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ τοὺς Συνάδελφους.

Ἐνίσχυσις ἐπιβλητικὴ μᾶς ἐδόθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1944.

Οἱ συνάδελφοι ἦσαν ὄρθιοι μέσα εἰς τὴν τρικυμίαν.

Εἶχον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπανεύρουν τὸν χαμένον δρόμον των καὶ ἐπραγματοποίησαν τὴν πρώτην μεγάλην νίκην.

Μὲ ἐμπιστοσύνην προσέβλεπον πρὸς ἡμᾶς οἱ συνάδελφοι καὶ ἐγνώριζον ὅτι αἱ ὑποσχέσεις μας, ἔστω καὶ ἂν ἐφαίνοντο ἀνέφικτοι, ἐπραγματοποιούντο.

Ἠρχίσαμεν τὸ ἔργον προσπαθοῦντες νὰ δημιουργήσωμεν εἰς τὴν οἰκογενεῖάν μας γενικὴν ἀτμόσφαιραν συνεννοήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ν' ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τῆς εὐκρινοῦς συνεργασίας καὶ τῆς ἐννοιαίας ἐξορμήσεως πρὸς τοὺς μεγάλους σκοπούς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἠνωμένοι πάντες δέον ν' ἀποβλέπωμεν.

Οἱ σκοποὶ μας δὲ αὐτοί, ὡς σαφῶς καθωρίσθησαν εἰς τὴν πρώτην ἀνακοινώσιν μας καὶ ἔτυχον τῆς γενικῆς ἐπιδοκίμασις, φρονούμεν ὅτι δέον ν' ἀποτελέσουν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν διαδόχων μας.

Δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐδόθη ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐξαγγελθέντων.

Ἀπὸ τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1944 ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς μας μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τὴν 16 Νοεμβρίου ἀντεμετωπίσαμεν τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ εἶναι πιστεύομεν περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν τότε κατάστασιν μας, συνετελεσθῆς τῆς διακοπῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν δανεισμοῦ, ὡς καὶ τὸ ζήτημα τοῦ μισθολογίου μας τὸ ὁποῖον, παρὰ τοὺς ἀγῶνας, ἡ τότε Κυβέρνησις καθώρισεν, ὡς γνωστὸν ὑμῖν, βάσει μόνον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας.

Εὐθύς μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Διοικήσεως ἡ Ἐπιτροπὴ χωροῦσα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πρώτης ἀνακοινώσεώς της τεθέντων σκοπῶν, ἐμελέτησε τὸν τρόπον ἐξυγιάνσεως τοῦ προσωπικοῦ δι' ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν προσληφθέντων, ὡς καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀποδεδειγμένως ἐπαγγελματικῶς ἀνεπαρκῶν καὶ τῶν ἀναξίων λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς.

Τὴν 28ην Νοεμβρίου ὑπέβαλε δι' ὑπομνήματος εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος ἀπόψεις τῆς ἀνα-

πύξασα τούτας διά μακρῶν εἰς δύο κατὰ σειρὰν ἀκροάσεις.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κρίνουσα ἰδίως ἀπαραίτητον τὴν πλαισίωσιν τῆς Διοικήσεως ὑπὸ ἀνωτάτων λειτουργῶν κύρους καὶ κοινῆς ἐκτιμήσεως καὶ ὁρμωμένη ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἱεραρχίας καὶ τῆς ἐπανόδου τῆς πειθαρχίας ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐθεώρησεν ἐπίσης ἐπείγουσαν τὴν ρύθμισιν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς θέσεως τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ δὴ κατὰ πρωταρχικὸν λόγον τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων διευθυντῶν αὐτῆς, ὡς καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν, οἵτινες διαρκόουσης τῆς κατοχῆς ἀπεχώρησαν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ Διοίκησις ἐνεστερνίσθη τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἡ ὑπαρξίς ἀνωτάτου ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν Διοίκησιν ὄργανου ἀξίου τῆς ἀποστολῆς του, ὅπερ θὰ πλαισιώσῃ τὴν Διοίκησιν καὶ θὰ ἐπικουρῇ ταύτην εἰς τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι φυσικὸν νὰ τὸ ἀποτελοῦν οἱ ἀνώτατοι λειτουργοὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ὄργανου τούτου θὰ ἡδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν ἢ τέως Διοίξεις, ἂν δὲ διεπίστωνε, ὡς ἀσφαλῶς πιστεύομεν, ὅτι ὠρισμένα γεγονότα ἐκλόνησαν τὴν ἐπ' αὐτὸ ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἐμπιστοσύνην τοῦ προσωπικοῦ συντελέσαντα εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὸ ὄργανον τοῦτο κύρους καὶ τοῦ ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ σεβασμοῦ καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὴν διασάλευσιν πάσης ἐννοίας πειθαρχίας ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Πέραν τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθεισῶν ἐνεργειῶν μας δὲν παρελείψαμεν νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς θεωρήσαντες ἐπιβεβλημένον νὰ τονίσωμεν πρὸς πάντας τοὺς ἀρμοδίους, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς ὅτι ὡς πρῶτον καὶ κύριον αἷτημά μας εἶναι ἡ ἐξέυρεσις τῶν μέσων, ὅπως δυνηθῇ ἡ Τράπεζα καὶ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν παραγωγικῶν κλάδων συμβάλῃ διὰ τῆς πείρας της, τῆς ἀρτιωτικῆς ὀργανώσεώς της καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ προσωπικοῦ της εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐρειπωμένης Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα ὅτι τὸ προσωπικὸν ἔχει μείζονα ἀπέναντι τοῦ Ἰδρύματος ὑποχρέωσιν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προπαρασκευασίαν τῆς νέας ἐξορμήσεως τῆς Τραπεζῆς, κατήρτισεν ἐπιτροπὴν, ἐκ μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἥτις μελετᾷ τρόπους ἀναπτύξεως τῆς δραστηριότητος τῆς Τραπεζῆς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς διαμορφωμένης μετὰ τὴν πρόσφατον ἀπελευθέρωσιν οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Τὸ πόρισμα τῆς μελέτης ταύτης θέλει χρησιμεύσει ὅπως ὁ Σύλλογος λάβῃ ἐμπεριστατωμένην θέσιν ἐπὶ διαφόρων ἐνδεχομένων θεμάτων γενικώτατα ἀφορῶντων τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ Διοίκησις εἰς ἣν ἐπιφυλάσσεται ὁ Σύλλογος νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἐκτιμῆσῃ τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν κατὰ τὰς παραδόσεις αὐτοῦ ἐνεργὸν καὶ εὐρείαν συμβολὴν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὰς προσπαθείας μας ἀνέκοψεν ἡ τελευταία Ἑθνικὴ συμφορά.

Βαθύτατα τραυματισμένοι εἶναι δύσκολον νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἠθικὴν καὶ ψυχικὴν μας ἰσορροπίαν.

Ἐγνωρίσαμεν ἡμέρας σκληρὰς καὶ ἐδοκιμάσαμεν τὸν λιμὸν εἰς τὴν χειροτέραν του μορφῆν.

Ἐν πρώτοις μέχρι τῆς στιγμῆς θρηνοῦμεν τοὺς κάτωθι συναδέλφους :

1) Μιχ. Πουλάκην ἐκτελεσθέντα

2) Σόλωναν Ξενουδάκην »

3) Ἰωάν. Ἀντωνόπουλον »

4) Ἀλέξ. Νικολαΐδην φονευθέντα προφανῶς ἐξ ἀδεσπότητος σφαιρας.

5) Χρ. Σωτηρίου ὁμοίως φονευθέντα ἐξ ἀδεσπότητος σφαιρας.

Μεταξὺ μας κινουῦνται συναδέλφοι ποὺ ἔχασαν προσφιλεῖς οἰκείους ἢ φίλους ἀδελφικούς.

Μεταξὺ μας ὑπάρχουν συναδέλφοι ποὺ εἶδον τοὺς ἰδικούς των νὰ σύρωνται εἰς τὰ ὄρη ἢ τὰ πτωχὰ ὑπάρχοντά των νὰ λεηλατοῦνται ἢ νὰ καταστρέφονται.

Μεταξὺ μας ὑπάρχουν συναδέλφοι ποὺ εἶχον τὴν ἀτυχίαν ν' ἀποτελέσουν τὴν τραγικὴν

λιτανείαν τῶν ὁμήρων.

Ἄρκετῶν συναδέλφων ἀπαχθέντων ὡς ὁμήρων ἀγνοεῖται εἰσέτι ἡ τύχη.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω τραυματισμένοι ψυχικῶς καὶ κλονισμένοι ζητοῦν μὲ τὴν σειράν των τοῦλάχιστον ἱκανοποίησιν.

Τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάγκωσιν τῶν θυμάτων συναδέλφων πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν κατὰ τρόπον ποῦ ν' ἀπαλύωμεν τὸν πόνον, νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν πικρίαν καὶ νὰ μειώσωμεν τὸν φανατισμὸν διὰ νὰ δημιουργήσωμεν ἀτμοσφαιρὰν ἡρεμίας, τῆς ὁποίας ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡ συναδελφικὴ μας οἰκογένεια.

Πρὸ τῶν μαρτύρων αὐτῶν συναδέλφων μας εὐλαβικὰ ὑποκλινόμεθα καὶ ἂν ὑπάρχουν συνάδελφοι οἵτινες ὑπῆρξαν συντελεσταὶ τῶν μαρτυριῶν των οἱ συνάδελφοι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνεκτοὶ εἰς τὴν οἰκογενεῖάν μας.

**Κύριοι Συνάδελφοι,**

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὑμᾶς, πῶς ἀντιμετωπίσαμεν τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῆς στάσεως ζήτημα.

Ὡς ἐκπρόσωποι σας, χωρὶς ν' ἀποβλέψωμεν εἰς ἐντυπώσεις, ἐνηργήσαμεν ἔχοντες ὡς ἀρχὴν ὅτι ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης πρέπει νὰ προηγηθῆ ὡς ἀπαραίτητος ἄλλης ὑποχρεώσεως.

Κρίνοντες ἀντικειμενικὰ τὴν στάσιν μας θὰ παραδεχθῆτε ὅτι καλῶς ἐχειρήσθημεν τὸ ζήτημα.

**Κύριοι Συνάδελφοι,**

Εἰς μίαν Συνέλευσιν λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων ὡς ἡ σημερινὴ δὲν θὰ εἶχε ἴσως τὴν θέσιν τῆς ἡ ὑπόμνησις τῶν ἐπιδιώξεων τὰς ὁποίας ἐξηγγεῖλαμεν διὰ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκλογὴν μας ἀνακοινώσεώς μας. Παρὰ ταῦτα νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡ σημερινὴ συνέλευσις νὰ ἀπασχοληθῆ μὲ οὐσιώδη τινὰ σημεῖα τῶν προγραμματικῶν ἐκείνων ἐπιδιώξεων διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐπιδιώξεις ἐκείναι δὲν εἶναι ἐπιδιώξεις τῆς σημερινῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀλλὰ ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ Συλλογικοῦ μας οἰκοδομήματος. Ἐξ ἄλλου ἡ δημιουργηθεῖσα μετὰ τὰ τελευταῖα λυπηρὰ γεγονότα κατὰ στασις ἐπιβάλλει τὴν διασαφήνησιν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς ὑπεύθυνον ὄργανον ἐ-

νὸς τμήματος τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου, δεῶν νὰ λάβῃ.

Θεωροῦμεν ὡς βασικὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Συλλόγου μας τὴν ἐνεργὸν δράσιν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν αὐστηρῶς συνδικαλιστικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ πολιτικὴ εὐρίσκειται ἔξω τῶν ἐπιδιώξεων τούτων, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν σύνδεσμον μεταξὺ πολιτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σκοπῶν. Ἡ προσήλωσις μας εἰς τὰς συνδικαλιστικὰς ἀρχὰς ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσωμεν δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ παράγοντος τῆς ἐργασίας. Καὶ ἡ ἀξιοποίησις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῆ ὅταν ἀναγνωρισθῆ ἐν τῇ πράξει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει γίνεαι συνείδησις εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν καὶ οἰκονομίαν, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐργασία δὲν ἀποτελεῖ πλέον τὸν ἀνταγωνιζόμενον τὸ κεφάλαιον παράγοντα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἐξελισσομένην αὐτοῦ μορφήν, ἀλλ' εἶναι ἰσότητος πρὸς αὐτὸ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ σχέσεις ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένου εἶναι σχέσεις συνεργασίας τείνουσαι εἰς τὴν κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον πραγματοποιήσει τῆς ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, δηλαδὴ, τὴν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου οἰκονομικὴν ἀπόδοσιν μὲ γνώμονα τὴν ἐξυπηρέτησιν ὄχι μόνον τοῦ συμφέροντος τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἄν τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν διὰ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία τόσον ἐκ συστάσεως τοῦ μετοχικοῦ τῆς κεφαλαίου, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἰστορίας τῆς ἑταξείας πάντοτε ὡς κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς οἰκονομικῆς δράσεως αὐτῆς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔθνους, ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἐκπροσώπων τῆς τάξεως ἐκείνης ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρὸδον καὶ ἀκμὴν ταῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ἔχει συνδέσει μὲ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς, ἀποτελεῖ ἀνάγκην αὐταπόδεικτον. Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἀπαραδόσεως ὄχι ἀπλῶς τὸ ψυχρὸν ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ ὁ ἔνθερος συνεργάτης αὐτῆς, ἡ δράσις δὲ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἐνεπνεέτο ἀνεκᾶθεν ὄχι ἀπὸ τὸ μονόπλευρον συνδικαλιστικὸν αἰσθημα τῆς τάξεως ἀνθρώπων προσφερόντων εἰς τὸ Ἴδρυμα τὴν ἐργασίαν των, ἀλ-

λά από την σαφή ἐπίγνωσιν τοῦ κοινωφελοῦς χαρακτήρος τῆς Τραπεζῆς. Χαρακτηριστικὸν τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἀντελαμβάνετο πάντοτε τὸ προσωπικὸν τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ πρόοδον τῆς Τραπεζῆς εἶναι οἱ καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικής κατοχῆς ἄγωνες του πρὸς διατήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος — περιουσίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἄγωνες κερδηθέντες μὲ θυσίαν ὄχι ἀπλῶς τῆς ὕλικῆς του εὐμερείας, ἀλλ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐν τῇ ζωῇ διατηρησεώς του.

Εὐλόγως ἐπομένως τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἀναμένει νὰ ἴδῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης ἐκπροσωπήσεώς του τόσο εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ὅσον καὶ εἰς τὰ διάφορα ὑπηρεσιακὰ συμβούλια, τοποθετήσεων, προαγωγῶν, πειθαρχικῶν κλπ. Ἡ ὑπεύθυνος αὕτη συμμετοχὴ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ ἐν λόγῳ συμβούλια θ' ἀποτελέσῃ θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, καθ' ὅσον θὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Διοικητικῶν ὀργάνων αὐτοῦ τὴν μόρφωσιν, τὴν πείραν, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸν ζῆλον καὶ τοῦ παράγοντος τῆς ἐργασίας.

Περαιτέρω τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς ἀναμένει νὰ ἴδῃ ὅτι εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον στοιχεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθῇ ἡ ἀναδημιουργία τοῦ τόπου, θέλουν παρασχεθῆ τὰ ἀπαραίτητα μέσα διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐξύψωσιν αὐτοῦ.

Ἐτερον θέμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν σημερινὴν συνέλευσιν εἶναι τὸ τῆς ἀνωτάτης κεφαλῆς τοῦ Ἰδρύματος. Ἄν ἡ συμπλήρωσις τῆς Διοικήσεως μὲ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ θεσμοῦ τῶν δύο Ὑποδιοικητῶν εἶναι δικαιολογημένη ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις, νομίζομεν ὅτι διὰ τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς συνθήκας καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ὀριστικῆς μορφῆς τῆν ὁποῖαν θὰ λάβῃ ἡ δράσις τῆς Τραπεζῆς ἀποτελεῖ πολυτέλειαν. Ἄν παρὰ ταῦτα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς θεωρήσῃ ἐνδεικνυομένην τὴν ἐπανάδρυσιν τῶν θέσεων τῶν δύο Ὑποδιοικητῶν, αἱ θέσεις αὗται δέον νὰ καταληφθῶσιν ἀπὸ πρόσωπα κύρους, γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀνεπιλήπτου δράσεως, τόσο κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικής κατοχῆς, ὅσον καὶ πρὸ ταύτης, ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν περίοδον.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ θητεία μας ἔληξε.

Πιστεύομεν ὅτι ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον μας ὅσον αἱ ἀσθενεῖς μας δυνάμεις καὶ αἱ περιστάσεις τὸ ἐπέτρεπον.

Εὐχόμεθα ὅπως οἱ διάδοχοί μας ἔχουν καλύτεραν ἡμῶν τύχην καὶ ἐργασθῶσι διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐπιδιώξεών μας ὑπὸ συνθήκας ὁμαλᾶς ἐντὸς μιᾶς εἰρηνευμένης καὶ εὐτυχοῦς Πατρίδος.

Μετὰ τὸν κ. Παπαλέτσον, ὁμιλεῖ πρὸς τὴν Γεν.

Συνέλευσιν ὁ κ. Νικόλ. Λεμπέσης ὡς ἀκούσιθος :

Ἡ Ἑλλάς καὶ ὅλοι ἡμεῖς ἐξήλθομεν ἀμόφυρτοι ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν περιπέτειαν καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅπως ἡ Ἑλλάς καὶ ἡμεῖς, δένει τὰς πληγὰς τῆς καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς τῆς.

Ἡμεῖς οἱ λειτουργοὶ τῆς Τραπεζῆς, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἀντιμετώπισαμεν τὸν κατακτητὴν καὶ μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐταπαρνησίαν μας ἐσώσαμεν τὴν περιουσίαν τῆς, ἐνομίζομεν ὅτι ὅταν ὁ κατακτητὴς θὰ ἀπεδιώκετο ἡ Τράπεζα θὰ ἔμενε κυρία ἑαυτῆς καὶ μὲ τὴν περιουσίαν καὶ τὴν πίστιν τῆς ἀφ' ἐνός καὶ τὴν αἰγλήν τοῦ μακροῦ τῆς Ἐθνικοῦ παρελθόντος ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐπανεύρισκε τὸν δρόμον τῶν ἐργασιῶν τῆς, πρὸς στήριξιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς βαρύντατα τραυματισμένης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς ὁποίας ἀπὸ ἐνός καὶ πλέον αἰῶνος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στύλος.

Ἡ τελευταία ὅμως ἀπρόβλεπτος ἐθνικὴ περιπέτεια ἀπέδειξεν ὅτι ἐκάμναμεν ἐσφαλμένους ὑπολογισμοὺς καὶ ὅτι τὰ δεινὰ δὲν εἶχον τελειώσει, σήμερον δέ, ὅποτε ἡ περιπέτεια ἔχει παρέλθει, ἐξακολουθεῖ νὰ συνέχῃ τὴν ψυχὴν μας βαθεῖα θλίψις διότι πάντες βλέπομεν πλέον σαφῶς ὅτι ὁ δρόμος τοῦ μέλλοντος εἶναι πλήρης ἀκανθῶν.

Δὲν συγκαταλέγομαι, Κύριοι, μεταξὺ τῶν ἀπαισιοδόξων διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τοῦναντίον εἶμαι ἀπόλυτα πεπεισμένος ὅτι χάρις εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς φυλῆς καὶ τὴν βοήθειαν τῶν πλουσίων συμμάχων τῆς ἡ Χώρα αὕτη τάχιστα θὰ ἀναλάβῃ καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν λησμονήσει τὰς στερόσεις τὰς ὁποίας αἱ περιπέτεια μᾶς ἐπέβαλον.

[Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 18]



## ΕΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΑΙΤΗΜΑ

## Η ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, τάξασα μεταξὺ τῶν προγραμματικῶν τῆς κατευθύνουσας τὴν συμμετοχὴν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν κλπ., ἀνέπτυξε πᾶσαν αὐτῆς τὴν δραστηριότητα πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἄν διὰ λόγους ἄλλους δὲν ἐπετειύθησαν ἄμεσα ἀποτελέσματα, ἠνοίγη, ὅμως, εὐρεία ἡ ὁδός, ἣτις θὰ ἀγῆ συντομίωτα κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Εἰς αἴτημα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Παπανδρέου ὀφείλεται ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης καθορισμὸς ὑποχρεωτικῆς ἐκπροσωπήσεως διὰ Νόμου τῶν παραγωγικῶν τάξεων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ἀδιαφόρως ἐὰν διεπράχθη τὸ ὀλίσιθμα νὰ μὴ περιληφθῶσι μεταξὺ τῶν διορισθέντων τότε Συμβούλων ἐκπροσωποὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 19ης Μαρτίου ἐ. ἔ., ἣτις μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς περιελάμβανε καὶ ἀρχιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπέστη τῆς διεκδικήσεως τοῦ δικαίου τοῦ προσωπικοῦ αἰτήματος. Ὡς ἐξῆς ἔχει ἡ προσλαλιά τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων.

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἐπὶ τέλους μετὰ 4ετῆ ἀναγκαστικὴν ἀπομάκρυνσιν γίνεσθε ἐκ νέου κύριοι τοῦ οἴκου σας.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ γεγονότι τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὅποιον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, Σας ἀπευθύνει ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα γνωρίσῃ καὶ πάλιν νέαν ἐποχὴν ἀκμῆς καὶ εὐμερίας.

Ἐπῆρξαν σκληροὶ οἱ καιροὶ τοὺς ὁποίους οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀντεμετώπισαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ δούλη τῆς Κατοχῆς Κυβέρνου εἰσήλασεν εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο ἀποδιώξασα τὴν νόμιμον Διοίκησίν του. ἡ ὁποία ἀντέστη μὲ θάρρος καὶ μὲ ἀκατάβλητον ἔθνικὸν φρόνημα εἰς τὰς ληστείας ἐκ μέρους τῶν κατακτητῶν. Ἄλλ' οἱ ὑπάλληλοι τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρύματος ὑπῆρξαν ἄξιοι αὐτοῦ καὶ τῆς Πατρίδος διότι κατόρθωσαν νὰ ἀντιμεταπίσουν μὲ ὑπερφάνειαν, μὲ γενναϊότητα καὶ μὲ αὐτοθυσίαν, τὰς σκληροτέρας ἡμέρας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς διατηρήσεως τῆς περιουσίας τῆς Τραπεζῆς.

Καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νικᾷ ὁ Ἕλληνικὸς πατριωτισμὸς, ὁ πατριωτισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ σήμερον κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν μὲ τὸ μέγα ὑψηλὰ ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιόν σας ἀναφέρονται.

Κύριοι Μέτοχοι,

Ἡ περιουσία τῆς Τραπεζῆς χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας μας κατὰ τοῦ Κατακτητοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Μὲ μόνην ὅμως τὴν περιουσίαν αὐτὴν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ σήμερον ἡ Τράπεζα, χρηματοδοτοῦσα τὴν ἐρειπωμένην Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν, καθ' ὅσον ἀπόλεσε τὴν βάσιν τῶν τοποθετήσεών της δηλαδὴ τὰ δισεκατομμύρια τῶν καταθέσεων, ἀποτελεῖ ὅμως ἡ περιουσία αὐτὴ ἀναντιρροίως τὴν βάσιν ἡ ὁποία θὰ δώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν δυνατότητα νὰ ἀντλήσῃ νέα κεφάλαια ἵνα συνεχίσῃ τὸν κοινωφελῆ προορισμὸν της.

Κύριοι Μέτοχοι,

Τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους διαδέχονται οἱ ἀγῶνες τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Μὲ τὸ ἴδιον θάρρος, μὲ τὴν ἴδιαν πίστιν καὶ μὲ τὸ ἴδιον πάθος θὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Τραπεζῆς καὶ εἰμεθα

βέβαιοι ότι υπό την φωτεινήν καθοδήγησιν τῆς Διοικήσεώς μας θὰ συντελέσωμεν ὥστε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ἀνακτησῆ συντόμως τὸ παλαιὸν της κῦρος καὶ τὴν αἴγλην της.

Δὲν εἶναι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς οἱ ὑπάλληλοι ἐνὸς ἄλλου οἰουδήποτε ὄργανοῦ.

Τὴν εὐημερίαν τῆς Τραπεζῆς δὲν βλέπου ὡς ἐγγύησιν καλύτερων δι' αὐτοὺς ἡμερῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνωτέρας πνοῆς ἔργον, μέρος τῆς τιμῆς τοῦ ὁποίου, διεκδικοῦν καὶ αὐτοί, οἱ ἀφανέστεροι ἐργάται παραπλεύρως πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἐκ παραδόσεως ὄχι ἁπλῶς τὸ ψυχρὸν ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικήσεως ἀλλὰ ὁ ἔνθερος συνεργάτης αὐτῆς, ἡ δρᾶσις δὲ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐνεπνέετο ἀνέκαθεν ὄχι ἀπὸ τὸ μονόπλευρον συνδικαλιστικὸν αἰσθημα τῆς τάξεως ἀνθρώπων προσφερόντων εἰς τὸ Ἴδρυμα τὴν ἐργασίαν των, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος τῆς Τραπεζῆς.

Εὐλόγως, ἐπομένως, τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, κατόπιν τοῦ ψηφίσματος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἀναμένει νὰ ἴδῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης ἐκπροσωπήσεώς του τόσον εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ὅσον καὶ εἰς τὰ διάφορα ἰηρησιακὰ συμβούλια τοποθετήσεων, προαγωγῶν, πειθαρχικῶν κλπ.

Ἡ ὑπεύθυνος αὕτη συμμετοχὴ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ ἐν λόγῳ συμβούλια πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρυμάτος καθ' ὅσον θὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Διοικητικῶν ὀργάνων αὐτοῦ τὴν μόρφωσιν, τὴν πείραν, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸν ζῆλον καὶ τὸν παράγοντα τῆς ἐργασίας.

**Κύριοι Μέτοχοι,**

Τὴν ἀναγνώρισιν αὐτὴν ζητεῖ ἀπὸ Ἑμᾶς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ πιστεύει ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων ἐμφορομένη ὑπὸ τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ διέπῃ τὴν σύγχρονον κοινωνίαν, κατανοεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς αἰτουμένης ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως, διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκ-

λογῆς εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ὑπαλλήλων προταθεισῶν δύο ὑποψηφιοτήτων, ἧτοι τῶν κ. κ. Ἰωάννου Παπαλέτσου, Προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ Παρασκευᾶ Σταμοπούλου, Ἀντιπροέδρου.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐξαρτῆ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων ἐκλέγουσα ἄς συμβούλους τοὺς δύο προταθέντας ὑποψηφίους καὶ εἰμῶθα πεπεισμένοι ὅτι θὰ πρωτοστατήσουν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην οἱ ἐν τῇ σημερινῇ Συνελεύσει ἀντιπρόσωποι τῶν κλαδικῶν μας Ταμείων Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας κατόχων δύο χιλιάδων περιῖπου μετοχῶν.

**Κύριοι Μέτοχοι,**

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συντελεσθῇ ἄλλως, εἰμῆ διὰ τῆς ἀναβιώσεως τῆς πίστεως. Τὸν πρωτεύοντα ἐν προκειμένῳ ῥόλον θὰ παίξῃ ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας της καὶ πάλιν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἧτις δέον νὰ ἐπανεύρῃ τὴν θέσιν της ὡς πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρυμάτος τῆς Χώρας.

Ἡ σημερινὴ συνέλευσις σας, Κύριοι Μέτοχοι, εἶναι ἡ ἱστορικωτέρα τῶν συνελεύσεων. Ἀπὸ Ἑμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τάμητε τὴν ὁδὸν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου τῆς Δ. Ε. δὲν ἠθέλησαν δυστυχῶς νὰ ἀπαντήσουν καταφατικῶς ἐκπρόσωποι τῶν δύο ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τοῦ προσωπικοῦ τούτου τῶν Ταμείων μας Αὐτασφαλείας καὶ Συντάξεων. Ἡ ὄντως πρωτακουστός αὕτη πράξις ἀποτέλεσασα ἀληθῆ καταπληξιν δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητος ἐκ μέρους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Καθαρὰ τὴν περιέγραψεν εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 3/21-3-45 Ἀνακοίνωσίν της, ἀλλὰ καὶ σαφῶς ὑπέμνησε τὰς σχετικὰς εὐθύναις τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν δύο Ὄργανισμῶν διὰ τοῦ πρὸς αὐτὰ ἀπὸ 11-4-45 ἐγγράφου της ἔχοντος ἐπὶ λέξει ὡς κάτωθι :

**Π ρ ὀ ς**

τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον  
Ταμείου Αὐτασφαλείας προσωπικοῦ Τραπεζῶν  
Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος  
Ἐνταῦθα

**Κύριοι,**

Εἶναι εἰς ἡμᾶς γνωστὸν, ὅτι ἡ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1944 ἐκλεγείσα Διοικητικὴ Ἐπιτρο-

πή τοῦ Συλλόγου μας μεταξύ τῶν κυριωτέρων αἰτημάτων της περιέλαβε τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ ἠπηρεσιακὰ Συμβούλια προαγωγῶν κ.λ.π. καὶ πρὸς τὴν κατευθύνουσιν αὐτὴν ἐκινήθη δραστηρίως πρὸς τὴν τότε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου Κυβέρνησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη διὰ τοῦ νόμου περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνεγνώρισε κατ' ἀρχὴν τὸ βάσιμον τοῦ αἰτήματος καθορίσασα διὰ τοῦ νόμου τούτου τὴν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ὑποχρεωτικὴν ἐκπροσώπησιν τῶν παραγωγικῶν τάξεων διέπραξεν ὅμως τὸ ὀλίγημα νὰ μὴ περιλάβῃ μεταξύ τῶν διορισθέντων Συμβούλων ἐκπροσώπους τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματός του.

Συγκληθεῖσας διὰ τὴν 19.2.45 Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων μὲ θέμα μεταξύ ἄλλων ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικήσεων τῆς Τραπεζῆς καὶ Γενικοῦ Συμβουλίου τὸ ἀνωτέρω αἶτημα τοῦ προσωπικοῦ ἐνεφανίζετο καὶ πάλιν ἐπὶ σκηνῆς ζητοῦν τὴν ἄμεσον λύσιν του. Δύο ἦσαν αἱ διὰ τὴν λύσιν του κατευθύνσεις: Ἡ μία πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς ἐκδόσεως νόμου καθορίζοντος τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ἡ δ' ἕτέρα ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς πρώτης, ἡ διὰ τοῦ Συλλόγου ὡς μετόχου ὑποβολὴ τοῦ αἰτήματος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκ μέρους αὐτῆς ἱκανοποιήσεώς του.

Τὸ ὅλον ζήτημα ἐτέθη ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ὑπ' ὄψιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ τῆς 3 Φεβρουαρίου 1945 ἡ δὲ Συνέλευσις αὕτη ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ υἱοθέτησε πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσασα μάλιστα ταύτην ὅπως κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων προβάλλῃ καὶ ὀρισμένας ὑποψηφιότητας.

Ὅπως ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐν τῇ μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 6ης Μαρτίου 1945 νέᾳ συνθήσει της ἐκινήθη δραστηρίως καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς ἐκδόσεως νόμου ρυθμιζοντος τὸ ζήτημα. Ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος, καὶ πρὸς τὴν ἕτεραν πλευρὰν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐφανισθεῖσα ἐνώπιον αὐτῆς διὰ

τοῦ Προέδρου της καὶ ζητήσασα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματός της.

Ἄν ἐξετάσωμεν προσεκτικὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶδεν ἀπήχησιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων διότι αἱ τριακόσαι ὄντως τιμητικαὶ ψήφοι αἵτινες μᾶς ἐδόθησαν προήρχοντο ἀπὸ Μετόχους αὐτοπροσώπως παραστάντας ἐκφράζοντας ἐλευθέρως τὴν βούλησιν των καὶ μὴ ὑποχρεουμένους νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἄλλοτριαν ἐπιταγήν.

Μὲ κατάπληξιν ὅμως ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μὲ δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν εἶδομεν νὰ μὴ ριφθῶσιν ὑπὲρ τοῦ αἰτήματός μας εἰς τὴν ψηφοδόχον αἱ ψήφοι αἱ ὅποιαι δικαιωματικῶς μᾶς ἀνήκουν καίτοι ρητῶς ἐν τῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων προσλαλιᾷ του ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐκάλεσε τοὺς εἰς οὗς αἱ ψήφοι αὐταὶ εἶχον ἐμπιστευθεῖ ὅπως δόσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα. Καὶ αἱ ψήφοι αὐταὶ εἶναι αἱ τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων Συντάξεων καὶ Ἀντασφαλείας. Καὶ ὡς ἐκπρόσωποι ἐν τῇ προκειμένη περιπτώσει τῶν ἀπόψεων τοῦ συνόλου τοῦ προσωπικοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσι τὰ ἐν λόγῳ Ταμεία ἐρωτῶμεν καθ' ὃ ἔχομεν δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν.

Διὰ τὴν λόγον οἱ ἐμπιστευμένοι τὰς ψήφους τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων δὲν ἐνεκοιλώθησαν τὰς ἀπόψεις μας; Ἐὰν εἶχον διάφορον προσωπικὴν γνώμην δικαίωμα των καὶ οὐδεὶς θὰ τοὺς ἐμέμφετο ἐφ' ὅσον θὰ ἐνεφανίζοντο μὲ μετοχὰς τῆς ἰδικῆς των κυριότητος. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐξεπροσώπουν μετοχὰς ἀνηκούσας εἰς ἐντολεῖς ὧν ἡ βούλησις ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἀναμφισβήτητον ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδικήν των προσωπικὴν βούλησιν, ἐροῦμεν, ἐν τίνι δικαιομίᾳ παρεγνωρίσθη κατὰ τρόπον σκανδαλώδη ἡ βούλησις τῶν ἐντολέων των. Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἔχουν ἀνάγκην ἀπαντήσεως. Ἀνάκαθεν ὁ Νόμος καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπέβαλον λογοδοσίαν εἰς τοὺς διαχειριζομένους ἄλλοτριας ὑποθέσεις. Οἱ καιροὶ κατ' οὗς εἰς παρομοίας περιπτώσεις αἱ ἐπιταγαὶ αὐταὶ παρέμενον γράμμα νεκρὸν παρῆλθον εὐτυχῶς ἀνεπιστρεπτί.

Ἀναμένομεν ἀτυχῶς ἐπὶ ματαίῳ καίτοι παρῆλθεν ἱκανὸν διάστημα ἔκτοτε νὰ ἴδωμεν ἐκ-

δήλωσιν ενεργείας πρὸς ἑκκαθάρσιν τῆς θέσεως τῶν διαχειρισθέντων τὰς ψήφους τῶν Ταμείων κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων ἐκ μέρους τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐν λόγῳ Ταμείων. Ἴσως, ὅπερ εὐχόμεθα, ἡ παροῦσα τοῦς δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος.

Ἐάν, ὅπερ ἀπευχόμεθα, προτιμηθῇ ὑπὸ τῶν Διοικούντων τὰ Ταμεία ἢ τήρησις σιγῆς, τὸ προσωπικὸν ὄν ἀποφασισμένον νὰ παραμείνῃ ὁ ἀπόλυτος κύριος ἐν τῷ οἴκῳ του θὰ ἐπιδιώξῃ μόνον του τὴν τοιαύτην ἑκκαθάρσιν ἢ ἄλλως τὸ ἀνέγραψε μεταξὺ τῶν αἰτημάτων του ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγγελίας τοῦ ἀποτελέσματος ψηφοφορίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς 19.3.45.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἀναγνωσθῇ ἡ παροῦσα ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου ὑμῶν καταχωρουμένη, ὡς ἔχει, εἰς τὰ οἰκεία πρακτικά.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ θέμα τῆς συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον παραμένει πάντοτε μεταξὺ τῶν ἐκκρεμῶν αἰτημάτων του ζητοῦν τὴν λύσιν του. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀντεμετωπίσθη εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1945. Παραθέτομεν τὸν πρὸς τὴν Συνέλευσιν ταύτην ἑκφωνηθέντα λόγον τοῦ Προέδρου τῆς Δ. Ε. ἔχοντα ὡς ἑξῆς :

Κύριοι Μέτοχοι,

Παρίσταται ἐνταῦθα ὡς ἐκπρόσωπος τῶν μετοχῶν τοῦ Ταμείου Ἀυτασφαλείας τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς μὲ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν καὶ τὴν ρητὴν ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων μου ἐνιστάμεν νὰ φέρω ἐνώπιόν σας τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς.

Ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς εἶχον λάβει ἐντολὴν ὅπως κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 19ης Μαρτίου 1945 υποστηρίξω παρόμοιον αἴτημα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς.

Ὅσοι ἐξ ὑμῶν Κύριοι Μέτοχοι, παρέστητε

κατὰ τὴν Συνέλευσιν ἐκείνην θὰ ἐνθυμηθεὶτε ὅτι αἱ δοθεῖσαι ὑπὲρ τῆς προτάσεώς μου ψήφοι ἀντεπροσώπευον κατὰ τὸ μέγιστον μέρος μετόχους παρισταμένους αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ κατόχους μικροῦ ἀριθμοῦ μετοχῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι τὸ δίκαιον αἰτημὰ μας ἐνεστερνίσθη ἢ κοινὴ γνώμη τῆς Συνελεύσεως, ἡ δυναμένη νὰ κρίνῃ ἐλευθέρως καὶ οὐχὶ ἡ τεταγμένη νὰ ἐκτελέσῃ αὐστηρῶς τὰς ὁδηγίας τῶν ἐντολέων τῆς.

Ἐν τῇ πεποιθήσει Κύριοι Μέτοχοι, ὅτι ἐξυπηρετῶμεν δικαίαν ὑπόθεσιν ζητῶ νὰ μοι ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς κουράσω ἐπ' ὀλίγον ἀναπτύσσων εἰς ὑμᾶς τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν σας τὸ αἴτημά μας.

Ὡς ὑπάλληλοι δύο ἐκ τῶν σοβαρωτέρων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων θεωροῦμεν ὡς βασικὸν σκοπὸν τῆς υπάρξεως τοῦ Συλλόγου μας τὴν ἐνεργὸν δρᾶσιν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν αὐστηρῶς συνδικαλιστικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ πολιτικὴ εὐρίσκειται ἔξω τῶν ἐπιδιώξεων τούτων, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν σύνδεσμον μεταξὺ πολιτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σκοπῶν.

Ἡ προσήλωσίς μας εἰς τὰς συνδικαλιστικὰς ἀρχὰς ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσωμεν δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν παράγοντος τῆς ἐργασίας. Καὶ ἡ ἀξιοποίησις αὐτῆ θὰ πρᾶγμα τοποιοιθῇ ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἐν τῇ πράξει ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἔχει γίνεαι συνειδητοῦς εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν καὶ οἰκονομίαν, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐργασίᾳ δὲν ἀποτελεῖ πλέον τὸν ἀνταγωνιζόμενον τὸ κεφάλαιον παράγοντα, ἀλλ' εἶναι ἰσότητις πρὸς αὐτὸ συντελεστὴς τῆς παραγωγῆς. Καὶ ἀκολουθίαν αἱ σχέσεις ἐργασίας καὶ ἐργαζομένων εἶναι σχέσεις συνεργασίας τεινούσαι εἰς τὴν κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον πραγματοποίησιν τοῦ ἐπιδιωχομένου σκοποῦ, δηλαδὴ τὴν μέχρι τοῦ ἀνοιτάτου ὅριου οἰκονομικὴν ἀπόδοσιν μὲ γνώμονα τὴν ἐξυπηρέτησιν ὄχι μόνον τοῦ συμφέροντος τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἄν τὰ λεχθέντα ἰσχύουν διὰ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐπιχειρήσιν διὰ τὰς Τραπεζὰς Ἐθνικὴν καὶ Ἐθνικὴν Κτηματικὴν, αἱ ὁποῖαι τόσον ἐκ συστάσεως τοῦ μετοχικοῦ των κεφα-

λαίου ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας των ἔταξαν πάντοτε ὡς κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς οἰκονομικῆς δράσεως αὐτῶν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔθνους, ἢ συμμετοχῇ εἰς τὰ Γενικά Συμβούλια αὐτῶν ἐκπροσώπων τῆς τάξεως ἐκείνης ἢ ὅποια κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀκμὴν τῶν Ἰδρυμάτων, ἀποτελεῖ ἀνάγκην αὐταπόδεικτον. Τὸ προσωπικὸν τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς εἶναι ἀπὸ παραδόσεως ὄχι ἀπλῶς τὸ ψυχρὸν ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῶν Διοικήσεων του ἀλλὰ ὁ ἔνθερος συνεργάτης αὐτῶν, ἢ δράσις δὲ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἐνεπνέετο ἀνεκαίθεν ὄχι ἀπὸ τὸ μονόπλευρον συνδικαλιστικὸν αἶσθημα τῆς τάξεως ἀνθρώπων προσφερόντων εἰς τὰ Ἰδρύματα τὴν ἐργασίαν των. ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ κοινωφελούς χαρακτῆρος αὐτῶν.

Πέραν τούτων τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς ἀναμένει νὰ ἰδῇ ὅτι εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον στοιχεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθῆ ἡ ἀναδημιουργία τοῦ τόπου, θέλουν παρασχεθῆ τὰ ἀπαραίτητα μέσα διὰ τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς ὅπως ἡ ἐργασία ἀνυψωθῆ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν.

#### Κύριοι Μέτοχοι,

Πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυκολουθῆσιν ἀναπτύσσων πρὸς Ἑμᾶς ἰδίως ἐπιχειρήματα διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὸ δικαίον αἰτημᾶ μας διότι εἶμαι βέβαιος, ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἐμφороῦνται ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκείνου τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ διέτῃ τὰς συγχρόνους κοινωνίας καὶ ὅτι κατανοοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς αἰτιομένης ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως.

Ὅλοι οἱ παριστάμενοι γνωρίζουν καλῶς ὅτι οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι συνηγόρου, κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπὲρ τῆς ἀποκλειστικῆς διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ἠλλοιώθησαν οὐσιωδῶς. Ἄς μοι ἐπιτραπῆ ἄνωγ νὰ εἶπω ὅτι κάποια προκατάληψις ἐμπροδίζει πολλοὺς νὰ κάρουν πρῶτον τὴν γενναίαν χειρονομίαν τῶν παραχωρήσεων.

Ποιοῦμεθα ἐκκλησιν πρὸς τοὺς κ. κ. Μετόχους ὅπως ὑφωθοῦν ὑπεράνω προσωπικῶν συμφερόντων καὶ προσηλωθοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς ἐ-

κείνας αἱ ὁποῖαι συντελοῦν εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Παρέχετε εἰς ὑμᾶς (σίμερον ἢ εὐκαιρία νὰ τάμητε νέαν ὁδὸν καὶ νὰ μὴ διατάσῃτε νὰ ἐκλέξητε μεταξὺ τοῦ διλήμματος τῆς ἐξυκολουθήσεως τῆς ἀντιθέσεως καὶ δυσαρμονίας ἢ τῆς ἐγκαθιδρύσεως μιᾶς τιμίας συνεργασίας ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων. Δώσατε πρῶτοι ὑμεῖς τὴν λύσιν εἰς ἓν τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς συντελοῦντες, ὡς ἔχετε καθῆκον, εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῶν αἰτίων τῆς κοινωνικῆς δυσαρμονίας.

Κύριε Διοικητῆ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς,

Κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην μεταφέρων ἄλλως καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν συναδέλφων μου νὰ ἀπευθυνθῶ ἰδιαιτέρως πρὸς Ἑμᾶς διὰ νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως πρωτοσιωτήσητε εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ αἰτηματός μας ἐκδηλώσεις.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω ὅτι ἔχετε εἰδικὰς εὐθύνas νὰ ἐνισχύσητε τὴν προσπάθειάν μας. Αἱ εὐθύνas αὐταὶ βασίζονται ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνουν ὅλοι οἱ ἡγέται νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐπιρροὴν των διὰ τὴν ἐπιτευξιν τῆς συνεργασίας ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν συνθηκῶν ἐκείνων ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἀναπτυχθῆ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς αἰοβαίας κατανοήσεως διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ καλὸν τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς κοινωνίας.

Αὐτὸ ζητεῖ παρ' Ἑμῶν τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς Κτηματικῆς.

Ἐνισχύσατε τὸ ὑψηλὸν ὄραμα μιᾶς σταθερᾶς καὶ ἀποδοτικῆς συνεργασίας καὶ ὑποστηρίξατε τὰς ὑποσηφιδήτους εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐτῆς κ. κ. Στρούμου καὶ Ρεσμπίθα τῶν ὁποίων ἡ ὑπεύθυνος συμμετοχὴ εἰς τὸ ἓν λόγῳ Συμβούλιον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος καθ' ὅσον θὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διοικητικῶν ὀργάνων αὐτοῦ τὴν μόρφωσιν, τὴν πείραν, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸν ζῆλον καὶ τοῦ παράγοντος τῆς ἐργασίας.

ὑποστηρίξατε, Κύριε Διοικητῆ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Κύριοι Μέτοχοι, πρῶτοι ὑμεῖς τὰ ἱερά δίκαια τῶν ἐργαζομένων τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁποίων ὑπόσχεται ἕνας νέος κόσμος τοῦ ἀνατέλλει ἤδη λαμπρὸς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

## Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΜΑΞΙΜΟΥ

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» μὲ ἰδιαίτερον εὐχαριστήριον δημοσιεύει ὀλόκληρον τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Δημ. Μαξίμος ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἑκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς 19/2/45, διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον του.

Κύριοι Μέτοχοι,

Εἶμαι ἰδιαίτερος εὐτυχῆς, εὐρισκόμενος ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας ταύτης μετὰ πάροδον ἐνὸς τετάρτου περιόπου αἰῶνος. Σὰς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν. Ἐνθυμοῦμαι μετὰ μεγάλην συγκινήσεως τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλλατε. Πολὺ ὀλίγοι ἐκ τῶν μετόχων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρίστανται δυστυχῶς σήμερον διότι ἀπὸ εἴκοσι τριῶν ἐτῶν ποῦ λείπω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν πολλοὶ ἔφυγαν ἀπὸ κοντὰ μας. Ἐνθυμοῦμαι εἰγναμόνως τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλλον αἱ ἐκάστοτε Συνελεύσεις τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπετέλεσα μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ὡς Ὑποδιοικητῆς καὶ ὡς Διοικητῆς.

Πόσα γεγονότα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐμεσολάβησαν καὶ ποῖα ἢ θέσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τότε καὶ ποῖα σήμερον.

Ἀφοῦ μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ θελήσετε νὰ προσδρεύσω τῆς πρώτης ταύτης συνελεύσεως, μετὰ τὰ ἀπαύσια γεγονότα τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν εἰς τὸν τόπον μας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ἀπασχολήσω καὶ νὰ σὰς εἶπω ὁμιλῶν ἐκ τοῦ προχείρου, μερικὰς ἰδέας μου ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Εἶμαι ὁ γεροντότερος ἀτυχῶς τῶν ἐπιζώντων Διοικητῶν τοῦ μεγάλου τούτου Ἰδρύματος. Εἶμεθα δύο οἱ ἐπιζῶντες Ὁ κ. Διομήδης καὶ ἐγώ. Ἐννοεῖτε κατὰ συνέπειαν τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔχω διὰ πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ Ἰδρυμα τοῦτο, μὲ τὸ ὁποῖον συνδέομαι ἀπὸ πλέον τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος, διότι εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς πρὸ 52 ἐτῶν. Ὑπηρέτησα τὴν Τράπεζαν ἐπὶ 33 χρόνια καὶ ἀνῆλθον τὰς βαθμίδας τῆς τραπεζικῆς ἱεραρχίας μίαν πρὸς μίαν. Ἐννοεῖτε λοιπόν, ὅτι ἡμπορῶ νὰ λέγω, ὅτι εἶμαι

ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται τὸ περισσότερον διὰ τὸ Ἰδρυμα τοῦτο, διότι μὲ συνδέουσιν ἄρρηκτοι μὲ αὐτὸ δεσμοί. Κατὰ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἤμην μακρὰν τοῦ Ἰδρύματος, δὲν ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ παρῶμαι μικρὰς μου ὑπηρεσίας, ὁσάκις μοὶ ἐξητήθησαν. Αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις, ἐκτὸς βέβαια τῶν δικτατορικῶν, μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσω τὴν γνώμην μου διὰ πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Δὲν λέγω διὰ τὰς τελευταίας Κυβερνήσεις, τὰς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, διότι δὲν εἶχον τὸν καιρὸν αἱ κυβερνήσεις αὐταὶ νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ τραπεζικοῦ ζητήματος. Ἐλπίζω, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ τὰς ἀπασχολήσῃ καὶ μάλιστα νὰ τὰς ἀπασχολήσῃ ὅλος ἰδιαίτερος.

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο, χάρις εἰς τὰς ἰκανότητάς, εἰς τὴν συντηρητικότητά, εἰς τὸ κύρος καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὸ δῖφκησαν, κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ὀλόκληρον τὸν ἑλληνισμὸν τὸν ἔσω καὶ τὸν ἔξω καὶ νὰ ἀνέλθῃ εἰς περιωπὴν τοιαύτην, ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ ὀλόκληρον ἢ μᾶλλον τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀποταμιεύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς ἰσολογισμοὺς καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς πρώτης ὀδοηκονταετίας, διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐμπνεύσει καὶ τοῦ κύρους, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποκτήσει. Ἀρκεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ τὸν ὄγκον τῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον συγκεντρωθῆ, ἀρκεῖ νὰ συλλογισθῆ κανεὶς τὸν ὄγκον τῶν διαρκῶν καταθέσεων, τὰς ὁποίας εἶχε συγκεντρώσει, διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔκαμον οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι Διοικηταὶ τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ μεγάλα κφάλαια, τὰ ὁποῖα ὁ Ἑλληνισμὸς ὀλόκληρος εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν οἱ διοικήσαντες τὸ Ἰδρυμα τὰ διαχέευσαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ τὸ Κράτος ἐπανηλημμένως νὰ βοηθῆσῃ καὶ νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν του τὴν κολοσσίαν πίστιν τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ κανένα ἐκ τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας νὰ μὴ ἀμελήσῃ νὰ βοηθῆσῃ.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, Κύριοι, ὀφείλεται ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας, καὶ τῆς ναυτιλίας ἀκόμη. Ἐάν ἔγινε μία πρόοδος εἰς τὸν τόπον αὐτόν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ γέροντες πισηκολογήσαμεν βῆμα πρὸς βῆμα, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἦτο δὲ τοιαύτη ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποκτήσει, ὥστε ἐνθυμοῦμαι—μίαν προσωπικὴν μόνον θὰ σᾶς εἰπω ἐντύπωσιν, μίαν προσωπικὴν ἐπιβεβαίωσιν—ὅταν μετέβην τὸ 1915 ὡς Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς εἰς Λονδίον δι' ὑποθέσεις τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συνήνησα τὸν Διοικητὴν καὶ Ὑποδιοικητὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας, τὸν λόρδον Cunliffe καὶ τὸν Montagu Norman. Τοὺς ὑπέβαλα τὰς αἰτήσεις μου. Ἀφοῦ τὰς ἤκουσαν μοῦ εἶπεν ὁ λόρδος Cunliffe: «Κύριε Μάξιμ, δεχόμεθα τὰς αἰτήσεις σας, διότι ἠξυούμεν τὸ Ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖτε ἠξυούμεν, ὅτι εἴσθε τὸ μεγαλύτερον Ἴδρυμα τῆς ἐγγῆς Ἀνατολῆς. Σᾶς δηλῶ, ὅτι δὲν ἐδώσαμε τοὺς ὄρους αὐτοὺς εἰς οὐδὲν ἄλλο Ἴδρυμα τῆς Εὐρώπης». Καταλαβαίνετε πόσο μία τοιαύτη δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως τῆς μεγάλης Ἀγγλικῆς Ἀυτοκρατορίας με συνεκίνησεν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο προηγούμενον παράδειγμα ἔχω νὰ προσθέσω. Ἠσθάνθην μεγάλην συγκίνησιν, ὅταν κατὰ τὸ 1908 μετέβην εἰς Νέαν Ὑόρκην διὰ νὰ μελετήσωμεν τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἦλθον καὶ με εἶδον διάφοροι ἐπιτροπαὶ καὶ μία ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς, ἡ καὶ πολυπληθεστερά, μοῦ εἶπε: «Κύριε, πρέπει νὰ κάμετε ἐδῶ Ὑποκατάστημα, διότι οἱ ἐδῶ Ἕλληνες εἰς δύο πράγματι ἔχουν ἐμπιστοσύνην: εἰς τὸ σελάχι τους καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν».

Ἐνῶ τοιαύτη ἦτο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τόσος ἦτο ὁ ὄγκος τῆς, τόσον τὸ κύρος τῆς, ἦλθε μία στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ λόγους θεωρητικούς, διὰ λόγους ἀθασίους, ἐδιχοτόμησαν τὸν ὄγκον αὐτὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Με ἐκάλεσαν καὶ μοῦ ἐζήτησαν τὴν γνώμην μου. Καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τοὺς διοικοῦντας τὴν Τράπεζαν εἶπα, ὅτι αὐτὸ πού κανετε εἶναι ἐγκλημα. Δὲν ἐπιτρέπεται ἓνα ὄγκον τόσον μεγάλης πίστεως πού ἔχομεν, νὰ πάμε νὰ τὸν κατατρέψωμεν. Ἐπέμεινα καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς μου

ἐπεμβάσεως, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ. Τὸ ἐγκλημα ἐγένεον. Ἐχωρίσθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Βέβαια μοῦ εἶπαν τότε «μὰ ξέρετε, τὸ Ἴδρυμα αὐτό, πού θὰ γίνῃ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ λέγεται Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ ἔχη καμμίαν ἀνάμειξιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς πίστεως: μόνον διὰ τὸ νόμισμα θὰ ἀσχοληθῇ καὶ τὴν ἀναπροεξόφλησιν ὀρισμένων βραχυπροσέσμων γραμματίων δὲν θὰ κάμῃ ὑποκαταστήματα τὸ Ἴδρυμα αὐτό. Ἐφ' ὅσον ἦτο ὁ κ. Διομήδης Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι αἱ ὑποσχέσεις αὐταὶ ἐτηρήθησαν. Ὅταν ὁμοῦ κ. Διομήδης ἔφυγε καὶ κυρίως μετὰ τὴν ἀσυνεπείαν τῆς σταθεροποιήσεως—αὐτὰ πού λέγω κύριοι εἶναι ἐντελῶς προσωπικὴ μου γνώμη, δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετ' ὁ Ἴδρυμα τοῦτο καὶ τοὺς διοικοῦντας αὐτὸ αὐτὴν τὴν στιγμήν—ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤρχισε νὰ ἀναμειγνύεται εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔκαμε καὶ τὰς καταθέσεις. Ὁ συναγωνισμὸς εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε οἱ Διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Δροσόπουλος καὶ Κοριζῆς, ἦλθον καὶ με βοήθῃ καὶ μοῦ εἶπαν, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅτι ὁ συναγωνισμὸς ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνῃ πάλιν ἡ συγχώνευσις—μὴ ξεχνάτε, ὅτι ὁ Δροσόπουλος καὶ ὁ Κοριζῆς ἦσαν ἐκ τῶν πρωτοεργατῶν τῆς διχοτομήσεως.

Ἀλλὰ αὐτὰ, Κύριοι Μέτοχοι, ἀνάγονται εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὰ εἶπα μόνον διότι μοῦ ἐκάλυψαν τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ζητήσετε νὰ προσδρεύσω.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ τώρα εἶναι τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Δυστυχῶς τὸ τραπεζικὸν οἰκοδόμημα λόγφτης ὑποτιμήσεως ἢ μάλλον τῆς ξεατιμώσεως τῆς δραχμῆς μετεβλήθη εἰς ἐρείπιον, ἔχει περιέλθει εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Δὲν μπορεῖ κανεὶς τραπεζικὸς ὀργανισμὸς, καμμία Τράπεζα νὰ ἀντεπεξέλθῃ καὶ νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς διότι ἔλειπεν ὁ κύριος παράγων τῶν ἐργασιῶν τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων, «Αἱ Καταθέσεις». Καὶ δυστυχῶς δὲν βλέπω, ὅτι πολυγόρορα θὰ ἐπανελθῇ τὸ ζήτημα τῶν καταθέσεων, διότι αἱ καταθέσεις ἐκπροσωποῦν ἀποταμίευμα, τὸ ὁποῖον ποῖας ξέρει πότε θ' ἀφ-

χίση να συγκεντρώνεται εις τὰ Ταμεία τῶν Τραπεζῶν. Κατὰ συνέπειαν. Κύριοι, τὸ ζήτημα αὐτὸ πρέπει ν' ἀπασχολήσῃ κατὰ πρώτιστον λόγον καὶ ἔπρεπε νὰ ἔξῃ ἤδη ἀπασχολῆσαι κατὰ πρώτιστον λόγον ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤλθον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.

Ἄς ἐξετάσωμεν ποῖα εἶναι ἡ θέσις τῶν Τραπεζῶν. Αἱ Τράπεζαι κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου ὑποδιαιροῦνται εἰς τέσσαρας κατηγορίας :

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται αἱ Τράπεζαι αἱ μικραὶ. Αὗται εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσουν διότι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καλύψωσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἐξόδων των καὶ διότι δὲν ἔχουσιν ἐνεργητικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ στηριχθοῦν, λόγῳ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Δευτέρα κατηγορία εἶναι αἱ Τράπεζαι αἱ πολὺ μεγαλύτεραι, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἀρκετὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα ἀλλὰ ἴδεν εἶναι εἰς θέσιν οὔτε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα, οὔτε ἐργασίαν νὰ κάμουν τοιαύτην, ὥστε νὰ καλύψωσι τὰς δαπάνας των καὶ εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ἀπροχώρητον.

**Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα.** — Τρίτη κατηγορία εἶναι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα. Εἶναι κρατικὴ Τράπεζα καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Κράτος θὰ κάμῃ ὅ,τι νομίζει δι' αὐτήν, διότι ἔχει τὸ μέσον νὰ τὴν βοηθήσῃ. Ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα εἶναι μία Τράπεζα ἰδίας φύσεως διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ληφθοῦν μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐντελῶς ἰδιαίτερα.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὰς δύο μεγάλας Τραπεζάς. Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν Ἐθνικὴν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἄξια λόγου ἐνεργητικὰ στοιχεῖα, δὲν παρουσιάζει οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν ἀξίαν λόγου. Διότι τὰ ἐνεργητικὰ της στοιχεῖα εἶναι τὰ καταστήματά της καὶ τὰ ὑποκαταστήματά της, ὀρισμένα ἀκίνητα καὶ μηχανήματα τὰ ὁποῖα ἔχει διὰ τὴν κατασκευὴν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ μερικοὺς τίτλους, οἱ ὁποῖοι δὲν ξέρω ἐὰν ὑπάρχωσι. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἐμφανίζει ἐνεργητικὰ στοιχεῖα σοβαρά. Ἐχει ὅμως τὸ πρόνομιον τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τῆς προσπορίσῃ κέρδη ἄξια λόγου, διότι τὰ κέρδη τὰ

ὁποῖα προσπορίζεται ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴν τραπεζικῶν γραμματίων, πλὴν μικρᾶς προμηθείας, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος. Δηλαδὴ καὶ ἐὰν διαθέτῃ χρήματα ἐκ τῆς κυκλοφορίας εἰς ἐπενδύσεις διὰ βιομηχανικὰ δάνεια, διὰ ἐμπορικὰς ἢ ἄλλης φύσεως χορηγήσεις, ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν τῶν ἐπενδύσεων ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω, ὅτι θὰ διαθέσῃ τὰ κέρδη αὐτὰ διὰ τὴν ὁμάδα τῶν Τραπεζῶν καὶ ὄχι διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διότι τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἐντελῶς ἀδικον. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχε δυστυχῶς τὸ ἀτύχημα νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν της, χωρὶς νὰ εἶναι ὑπεύθυνος διόλου διὰ τοῦτο εἰς αὐτὰ τὰ κουρελόχαρτα, τὰ ὁποῖα εἴχομεν ἐν κυκλοφορίᾳ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὑπέχει καμμίαν εὐθύνην, ἀλλὰ ὑπέχει μίαν εὐθύνην, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἀπὸ ἐδῶ ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν της εἰς τραπεζικὰ τοιαῦτα γραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς τμήματα διακοσίων καὶ τριακοσίων δισεκατομμυρίων. Αὐτὸ δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ τὸ κάμῃ διότι ὅ,τι ἐγένετο ἐπὶ Γερμανῶν πάει καλά, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν δὲν ἐπετρέπετο νὰ τεθῇ ἡ ὑπογραφή τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, εἰς πληθωρικὰ χαρτιὰ ἀνάξια καὶ εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐπετρέπετο νὰ τεθῇ ὑπογραφή τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος.

Τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εὐρίσκεται εἰς καλύτεραν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἰδρύματα θέσιν διότι ἔχει ἐνεργητικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχετικὴν ἀξίαν. Ἀλλὰ ἔχουσα τὸν ὄγκον τοῦ προσωπικοῦ της, μὴ ἔχουσα οὐδὲν εἰσόδημα ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων περὶ τῶν ὁποίων σὰς εἶπα, οὔσα ὑποχρεωμένη νὰ δαπανᾷ ἐτησίως τοὐλάχιστον 600 ἑκατομμύρια δραμῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ καὶ θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ χρησιμοποίῃ ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν αὐτῶν στοιχείων, εἴτε δανειζομένη εἴτε καὶ διαθέτουσα τοιαῦτα. Κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλλεται, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐκδοτικὴν καὶ τὰς ἄλλας Τραπεζάς νὰ εὐρουν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον νὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ βίος καὶ ἡ συντήρησις ἐνὸς ὀργανισμοῦ νέου, ὁ ὁποῖος θὰ δημιουργηθῇ, καὶ θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βασιτάξῃ τὸ



τραπεζικὸν οἰκοδόμημα. Τὸ τραπεζικὸν τοῦτο οἰκοδόμημα εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ τόπου. Ἄνευ αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνη ὅλος αὐτὸς ὁ ὄγκος τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ ἀτυχοῦς μας τόπου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶμαι αἰσιόδοξος, διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι χάρις εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὁ τόπος αὐτὸς θὰ πάη γρήγορα ἔμπρός.

Μετά τὴν ἐπισκόπησιν τὴν χονδρὴν ποῦ σᾶς ἔκαμα ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἔρχομαι νὰ σᾶς εἶπω ὀλίγας λέξεις διὰ τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον συνήλθομεν σήμερον. Πρόκειται, Κύριοι, νὰ ἐκλέξωμεν τὴν διοίκησιν καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς. Ἐπιβάλλεται νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως τὰ προσοπα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀναθέσωμεν τὴν κολοσσιαίαν αὐτὴν ἐντολὴν εἶναι πρόσωπα τὰ ὁποῖα νὰ εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐντολῆς τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς ἐμπιστευθῶμεν. Διότι θὰ διαπραγματευθῶσι ζητήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ μέλλον τοῦ Ἰδρύματος. Ἐλπίζω, ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς θὰ σταθῇ εἰς τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐστάθη καὶ θὰ περιβάλῃ τὴν νέαν διοίκησιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ θὰ παρᾶσχῃ εἰς αὐτὴν τὴν πολύτιμον συνδρομὴν του. Διότι ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς δυστυχῶς εἶμαι πολὺ γέρον, ὥστε νὰ ξέρω τὸ σημερινὸν προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς τοῦ ὁποῖου παρηκολούθησα τὰς πικρίας καὶ τὰς στερησεις, ἔχει δίκαιον νὰ παραπονεῖται, ἔχει δίκαιον νὰ διαμαρτύρεται, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ ὑπομονὴν καὶ νὰ ἐργασθῇ ἐν ὁμονοίᾳ, ἐν συνεργασίᾳ, ἐν πειθαρχίᾳ καὶ ἀγάπῃ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πάη ἔμπρός τὸ Ἰδρυμα, καὶ τότε τὸ προσωπικὸν θὰ εἶναι καλά.

Εἰς τὴν νέαν διοίκησιν θὰ ἐμπιστευθῶμεν, Κύριοι, ἓνα ὄνομα μεγάλο, ἓνα ὄνομα ἱερό, τὸ ὄνομα Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. με ὅλας του τὰς περιγρηνάς. Πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι γινόμενοι θεματοφύλακες ἐνὸς τιοῦτου ὀνόματος, ἔχουν μίαν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ κρατήσουν ὑψηλά. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ πα-

ροῦσ Κυβέρνησις ὡς καὶ οἰαδήποτε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀκούσῃ με ἰδιαιτέραν προσοχὴν, με ἰδιαιτέραν εὐμένειαν πᾶσαν αἰτησὶν καὶ πᾶσαν ὑπόδειξιν, τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ πρὸς αὐτὴν ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, διότι δὲν εἶναι κανεὶς Ἑλληνὸς ὁποῖος νὰ μὴ γνωρίζῃ τί θὰ πῇ Ἑθνικὴ Τράπεζα καὶ τί ὑπηρεσίας παρέσχεν εἰς τὴν πατρίδα. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ ἔξω οἱ διευθύνοντες τὰ τῆς Τραπεζῆς, ὅταν παρουσιασθῶσι θὰ εὐρωσι τὰς θύρας ἀνοικτάς διὰ πᾶσαν δικαίαν αἰτησίαν των διότι τὸ ὄνομα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ με τὴν κεκτημένην ταχύτητα καὶ νὰ στέκεται πολὺ ψηλά. Ἡ πρώτη ἀπασχόλησις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔλθουν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, εἶναι νὰ μελετήσωσι μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰδρύματος, νὰ κάμωσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα καὶ συνδυασμοὺς ὥστε τὸ Ἰδρυμα νὰ ὀρθοποδήσῃ. Καὶ τὸ Ἰδρυμα θὰ ὀρθοποδήσῃ. Εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν συνέλευσιν ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος διότι νομίζω ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, ὀφείλουσι νὰ μᾶς δώσωσι σαφῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως καὶ τῶν μέτρων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τὰς ὁποίας ἔκαμον. Ἐὰν νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον, μποροῦν νὰ μᾶς καλέσουν καὶ ἐνωρίτερον διότι ἐννοοῦμεν νὰ παρακολουθήσωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς πᾶσαν ἐνεργειαν ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ σχέσηιν με τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἰδρύματος. Νὰ τὸ κάμουν ἔργον τους καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσουν τοιαῦτα στοιχεῖα, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ τοὺς ποῦμε : «Κύριοι, δώστε μας τὴν παραιτήσιν σας διότι δὲν εἴσθε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐντολῆς τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνεθέσαμεν. Καὶ θὰ τὸ κάμωμεν, Κύριοι, ἂν δὲν μᾶς ἱκανοποιήσουν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἀνακοινώσωσι, διότι ἐννοοῦμεν ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα νὰ ζῆσῃ, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν παλαιάν της δόξαν καὶ ἰσχὴν καὶ κύρος καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχουσα τὰς μεγάλας τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα.

## ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

[Συνέχεια εκ τῆς 8ης σελίδος]

Ἐκείνο ὅμως τὸ ὁποῖον μὲ θλίβει καὶ μὲ ἀποκαρδιώνει εἶναι ἡ διαπίστωσις τὴν ὁποίαν κάμνω ὅτι τὰ παθήματα δὲν ἔγιναν μαθήματα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἡγοῦνται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινωνίᾳ καὶ ὅτι ἐκ τῶν παθημάτων καὶ τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον ποταμηδὸν ἐχύθη, ὄχι μόνον δὲν ἀπεκόμισαν οὗτοι μάθημά τι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν ὅλῳ δρᾶσις των ἀποτελεῖ πρόκλησιν καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐξοχὴν νομιμόφρονα τάξιν, τὴν τάξιν ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐργασίαν καὶ ἡ ὁποία δικαιοῦται νὰ ἔχη τὸν πρῶτον λόγον ἐπὶ τῶν ζωτικῶν κοινωνικῶν ζητημάτων.

Πρὸ ὀλίγου, Κύριοι, ἐν ἀνήκουστον ἐγκλημα ἐξετελέσθη κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ ἐγκλημα ἐξετελέσθη ἀπὸ τοὺς κακούργους, ἀλλ' ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς αὐτοῦ εἶναι κάποιος ἄλλος. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ τοὺς κακούργους, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι εἶναι γεννημένοι ἐγκληματῆται, βεβαρημένοι μὲ τὴν βαρεῖαν κληρονομίαν τοῦ ἐκφυλισμοῦ, ἄλλοι δὲν ἐγνώρισαν τὸ θρανίον τοῦ σχολείου καὶ ἄλλοι φερόμενοι ἀπὸ τὸ μῖσος των κατὰ τῆς εὐήμερουσῆς κοινωνικῆς τάξεως ἀφέθησαν νὰ γίνων ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ. Περὶ αὐτῶν θὰ ἀσχοληθῇ ἡ Ποινικὴ Δικαιοσύνη. Ἐγὼ θὰ ἀσχοληθῶ περὶ τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ τοῦ ἐγκλήματος, ἐκείνου ὁ ὁποῖος πράγματι παρεσκεύασε τὸ ἐγκλημα καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην αὐτοῦ καὶ οὗτος εἶναι ἡ λεγομένη ἰθύνουσα κοινωνικὴ τάξις τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ τοὺς παλμούς τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ, τοῦ ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ τὸν μόχθον καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ ὁποίου παράγεται τὸ κοινωνικὸν προϊόν καὶ αἱ μετὰ τοῦ ὁποίου σχέσεις τῆς ἐξακρατηρίσθησαν πάντοτε ὑπὸ τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπάτης, τῆς σκληρότητος καὶ τῆς βίας.

Μάλιστα, Κύριοι, ἡ κοινωνικὴ ἡγεσία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην τοῦ διαπραχθέντος φρικτοῦ ἐγκλήματος κατὰ τοῦ λαοῦ.

Τὴν ἐπαύριον τοῦ αἵματοκυλισματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ βλέπομεν τὴν κοινωνικὴν ἡγεσίαν ὄχι μόνον νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὸ ψεύ-

δος, τὴν ἀπάτην, τὴν σκληρότητα καὶ τὴν βίαν, ἀλλὰ τὸναντιὸν νὰ ἐκδηλώνεται κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύει τὴν περιφρόνησίν της πρὸς τὸ ἀδίκως χυθὲν ἀθῶον αἷμα τοῦ λαοῦ.

Θὰ εἶχα πολλὰ παραδείγματα τοιοῦτων ἐκδηλώσεων νὰ παραθέσω, ἀλλὰ θὰ περιορισθῶ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ὁ καθείς μας ἔχει προσωπικὴν ἀντίληψιν περὶ τοῦ ἠθικοῦ ὕψους εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ ἡγεσία αὐτῆς.

Ἐνας προδότης Διοικητῆς, ὄργανον τοῦ κατακτητοῦ, διεμόρφωσε μίαν ἀνήθικον τάξιν πραγμάτων ἐν τῇ Τραπεζῇ, τὴν ὁποίαν κατὰ πρῶτον λόγον ἔπρεπε νὰ ἀνατρέψωμεν ἅμα ὡς ἀπεδιόχθη ὁ κατακτητῆς καὶ εὐρέθημεν κύριοι τοῦ οἴκου μας, ἐν τούτοις οὐδεὶς ἀκόμα ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν κάθαρσιν διότι δόγμα τῆς ἡγεσίας δὲν εἶναι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ προσωπικὴ θυσία ἐνώπιον τῆς ἠθικῆς τάξεως, ἀλλ' ἡ πολιτικότης καὶ ὁ συμβιβασμὸς, ἀνήθικος κατὰ κανόνα πρὸς κατάκτησιν ἀξιωμάτων καὶ ὑλικῶν ὠφελημάτων, μὲ κριτήριον ὄχι τὴν προσωπικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν φίλων τοὺς ὁποίους ἕκαστος διαθέτει μετὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἐρωτᾷ τις εὐλόγως: Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τῆς Τραπεζῆς θὰ παρελθῇ ταχέως, ἀλλὰ πῶς θὰ προχωρήσῃ ἡ Τράπεζα μὲ τὴν ἠθικὴν κρίσιν ἣν διέρχεται καὶ περὶ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἀσχολεῖται; Καὶ ὅμως κάποιος πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ καὶ αὐτὸς ὁ κάποιος εἶναι τὸ προσωπικόν της, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ὑποχρέωσιν καὶ συμφέρον νὰ τὸ πράξῃ.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἐνοήσωμεν πάντες ὅτι ὅταν λέγωμεν «Ἑθνικὴ Τράπεζα» ἐννοοῦμεν τὴν συνισταμένην τῶν δυνάμεων τῶν ἐν αὐτῇ ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ καθῆκον νὰ παρακολουθοῦν τὰ ζωτικὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν θέσιν ἐναντι αὐτῶν βοηθοῦντες μὲ αὐτοθυσίαν πᾶσαν ἐντιμον προσπάθειαν ἀνυψώσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ ἀπαγορευόντες διὰ τοῦ δυναμικότερου τρόπου πᾶσαν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴν, διότι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δὲν εἶναι ἰδιοκτησία οὔτε τῶν μετόχων της, οὔτε τῶν

κατὰ καιροῦς Κυβερνήσεων, οὔτε ἰδιώτου τινός, ἀλλὰ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς διὰ τὴν οἰκονομικὴν του ἀνάγκην.

Μεγάλα καὶ σοβαρὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι προσεχῶς. Ἡ Θητεία τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ἔληξεν. Ἐκλέξατε ἀμέσως μεταξύ σας τοὺς καταλληλοτέρους νὰ διαχειρισθῶσι τὰ ἐπαγγελματικά σας ζητήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς, ἐπεὶ τῶν ὁποίων ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ ἔχητε γνώμην, διότι καλαὶ λύσεις τῶν ζητημάτων τούτων θὰ ἔχουν συνέπειαν τὸ μεγαλεῖον τῆς Τραπεζῆς ἐνῷ αἱ κακαὶ θὰ παρασκευάσουν τὸν ὄλεθρόν της.

Μετὰ ταῦτα δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. **Κωστού**. Ἄποστολόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει πρῶτον, τὴν λύπην του, διότι διὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου παρεχαρήθη «μικρὰ αἰθούσα τοῦ ὑψηλοτέρου διαμερισματος τῆς πολυορφοῦ ταύτης οἰκοδομῆς ἀντὶ τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Τραπεζῆς ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε» καὶ προτείνει κατόπιν, ὅπως, ἀφοῦ σήμερον τεθῶσι τὰ ὑπὸ συζήτησιν ζητήματα, δικαιοσύνη ἢ Συνεδρίασις διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὅπου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Τραπεζῆς, ἐγκρίσει τῆς Διοικήσεως, παρευρισκομένων ὅλων τῶν Συναδέλφων, ληθθῶσιν αἱ δέουσαι ἀποφάσεις, αἰτινες, μετὰ ἤρμον καὶ ψύγραιμον μελέτην ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Δευτέρας, θὰ εἶναι σοβαραὶ καὶ οὐχὶ ἐσπευσμένοι καὶ ἀμελέτητοι, ἐφ' ὅσον πλεῖστοι τῶν παρευρισκομένων Συναδέλφων δὲν ἔχουν καὶ ὑπ' ὄψιν των τὰ θέματα, περὶ ὧν ἡ ὑπόμνησις τοῦ Συλλόγου.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐπιθυμῶ νὰ τὸ νίσω εἶναι ὅτι τὰ ἀπασχολοῦντα τὸ σύνολον τῶν Συναδέλφων θεμελιώδη καὶ ζωτικὰ ταῦτα ζητήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνεφανίσθησαν ζωηρότερον τὰς τελευταίας ἡμέρας θὰ πρέπει νὰ τεθῶσι καὶ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσι τὸν λόγον, ἄνευ προκαταλήψεως τινος, μετὰ προσοχῆς, συνέσεως καὶ περισκεψέως, ἀναλόγου πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν ἐν συζήτησιν θεμάτων καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ ἔχη ἢ τοιαύτη ἢ τοιαύτη

ἀπόφασίς μας διὰ τε τὸ ἴδρυμα καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς».

«Διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀρκῆ ἡ πεποιθῆσις ἐπὶ τὸ δίκαιον καὶ διὰ τὴν ἀγνότητά των προθέσεών μας, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ παρανοηθῶσιν αἱ προθέσεις μας αὐταὶ ἀφοῦ εἰς αὐτὰς κυρίως θὰ στηριξομεν τὰς προσπάθειάς μας, ἵνα μὴ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ Ἴδρυμα, ὅ,τι κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἐπάθαμεν μετὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου καὶ ὅ,τι ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ ἔτους 1941 καὶ ἐντεῦθεν ὑπέστη ἡ ἄφρονος Τράπεζα καὶ τὸ προσωπικόν της, ἑλλείψει ἡγεσίας δυναμένης νὰ προλαμβάνη τὰ γεγονότα καὶ ὄχι νὰ προλαμβάνεται ὑπ' αὐτῶν».

«Θὰ ἦτο αὐτόχρονον τραγικόν, ἐὰν ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ προκριθῶσι νὰ κατευθύνωσι τὰς τύχας τῆς Τραπεζῆς, δὲν θὰ ἔχωσι πλήρες πρόγραμμα μελλοντικῆς μορφῆς τῆς Τραπεζῆς, κεφαλαίων αὐτῆς, ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐξορηγήσεώς της καὶ πρόγραμμα ἐπίσης συντηρήσεως τοῦ προσωπικοῦ της, τοῦ ἐμφύχου τουτέστι κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς, οὐχὶ φυσικὰ εἰς τὰ σημερινὰ ἐπίπεδα τῆς λιμοκτονίας καὶ τῆς ἐνδείας».

«Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω ὅτι θὰ ἦτο λιαν ὀλέθριον, ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία εἰς οὐδὲν αὐτῆ καὶ τὸ προσωπικόν της ἔπταισαν δὲν παραμείνῃ ἡ Τράπεζα τῶν Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνωτέρα πάσης ἄλλης Τραπεζῆς ἐν τῷ τόπῳ εἰς πίστιν, εἰς αἰγλήν, εἰς ρόλον, εἰς πλοῦτον καὶ εἰς κοινωνικὴν ἀποστολήν».

«Ἀρνούμεθα, Κύριοι Συναδελφοί, νὰ ὑποφέρωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ τόπος περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ὑπεφέραμεν μέχρι σήμερον καὶ πρὸς τοῦτο τίποτε δὲν θὰ παραλείψωμεν ἕκαστος ἀπὸ τὴν σκοπιάν του καὶ ὅλοι μαζί διὰ νὰ ἐπανεθῶμεν τὸν πραγματικὸν ἐαυτὸν μας καὶ μάλιστα βελτιωμένον εἰς ἐπίπεδον ζωῆς».

«Ὅστις τυχὸν εὐρεθῆ ἢ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὁ παράγων ἐργασίας δὲν ἔχει καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχη γνώμην ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῶν μετόχων καὶ τῆς Διοικήσεως, παραλογίζεται ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκτράς περιστάσεις, ἀφοῦ ἡ σημερινὴ οἰκτρότης βαρύνει τὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου καθ' ὃ ποσοστὸν δὲν βαρύνονται αἱ τρεῖς κατακτιταὶ καὶ ὁ ἑσωτερικὸς ὑπερτίτης τῆς ἀποσυνθέσεως».

«Ἡ τριετία εἰργάσθη διὰ τὴν συντριβὴν τῆς Τραπεζῆς, ἡμεῖς θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἀνύψωσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς. Ἡ τριετία ἐδίδαξε τὰς διεκδικήσεις καὶ ὄχι τὴν ἐργασίαν, ἡμεῖς θὰ προπαγανδίσωμεν πρῶτα τὴν ἐργασίαν καὶ μαζὶ καὶ τὰς διεκδικήσεις».

«Ἡ θέσις τοῦ μισθωτοῦ πρέπει νὰ βελτιωθῆ καὶ ὑπάρχει τρόπος νὰ βελτιωθῆ αἰσθητῶς καὶ πραγματικῶς ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλωμεν καὶ ἀρκεῖ νὰ δεῖξωμεν ἐνδιαφέρον συσπειρούμενοι περὶ τοῦ Συλλόγου καὶ προσερχόμενοι εἰς τὴν ψηφοδόχον μετὰ προθυμίας καὶ ἐνδιαφέροντος».

«Εἶναι ἀνάγκη νὰ μετατρέψωμεν τὴν Τραπεζαν εἰς μίαν κυψέλην ἐργαζομένων μελισσῶν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ ἔχουν θέσιν οἱ κηφῆνες καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη, ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία, ἡ ἀνακούφισις καὶ ὁ πόνος θὰ πρέπει νὰ εἶναι κοινὰ δι' ὅλους».

Ὁ κ. **Ἀθανασόπουλος** ζητεῖ μίαν διευκρίνησιν σχετικῶς μὲ τοὺς ἀνωτέρους λειτουργοὺς τῆς Τραπεζῆς, οἱ ὅποιοι ἀπεχώρησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς καὶ ἐρωτᾷ τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν ποίας ἐνεργείας ἔκαμε καὶ εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκειται ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Κυριακοπούλου.

Ὁ κ. **Παπαλέτσος** (Πρόεδρος Δ. Ε.) ἀπαντῶν, λέγει, ὅτι ὁ Σύλλογος εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ θέσιν καὶ ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς. Ἄλλ' ἡ Διοίκησις δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀσχοληθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Τὸ ζήτημα, ὡς ἐκ τούτου, παραμένει ἐκκρεμὲς καὶ ἐναπόκειται εἰς τὴν νέαν Δ. Ἐπιτροπὴν νὰ τὸ ἀνακινήσῃ.

Ὁ κ. **Μεταξᾶς** ζητεῖ, ἐπίσης, ὄρισμένας διευκρινήσεις ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Προέδρου.

• Πρῶτον ζήτημα εἶναι, λέγει, τὸ τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ ἐθνοκτόνον κίνημα συναδέλφων. Δὲν νομίζω ὅτι ἐθίγη ὅπως ἔπρεπε. Ἐμαθον ὅτι ἐδόθη εἰς κατάλογος 170 προσώπων ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα. Τί ἀπόψεις ἔχει ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐν προκειμένῳ;

Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἡ Διευθυνοποίησις τῶν Διευθυντῶν Τμημάτων κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν. Θὰ ἤθελα νὰ ἔχω μίαν σαφεστέραν γνώμην ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ Συνέλευσις ὀφείλει, συνεχίζει ὁ κ. Με-

ταξᾶς, νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ σαφῶς, χωρὶς κρίσεις ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τῶν Διευθυντῶν. Ἔγινε μία πρᾶξις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βαρβάρων τῆς κατοχῆς, ἔγινεν ἡ διευθυνοποίησις τῶν 13 Διευθυντῶν, εἰς δὲν ἀπατώμαι, καθ' ἣν στιγμήν ἡ Τράπεζα ἦτο ἐν πτώμα. Νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦν οἱ Διευθυνταὶ αὐτοὶ τῆς Τραπεζῆς ἀσκέτως ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος. Ἐκπλήσσομαι, ἐπιλέγει ὁ κ. Μεταξᾶς, διότι εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν Συνέλευσιν οὐδεὶς παρίσταται ἐκ τῶν εἰρημένων Διευθυντῶν.

Θέλω δὲ νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Πρόεδρον, εἰς ἔχον λάβει γνώσιν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα τοὺς ψάλλετε εἰς τὸ ὑπόμνημά σας;

Ὁ κ. **Παπαλέτσος** (Πρόεδρος Δ. Ε.): Δὲν ψάλλομεν τίποτε.

Ὁ κ. **Μεταξᾶς**: «Δὲν μᾶς ἀπαντᾶτε εὐθέως. Διότι, εἰς ἔχον λάβει γνώσιν, ἔστω καὶ ἐξωδίκως, πιστεύω, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχον φύγη ἀπὸ τὴν Τράπεζαν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς, πάντως, λαμβάνουν γνώσιν καὶ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῆ σαφῶς καὶ ὄχι κατὰ τρόπον διπλωματικόν. Νὰ ζητηθῆ ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ, διότι δὲν ἔκαμαν τίποτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, δὲν ἐργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ. Ἐπιλήμονες δὲ γενόμενοι τῶν καθηκόντων των ἐγκατέλειψαν τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας τῆς βαρβάρου κατοχῆς καὶ δὲν ὑπῆρξαν ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν μας».

Ὁ κ. **Ἀχ. Τζώρης**, λέγει, «ὅτι οἱ συνάδελφοι, οἱ ὅποιοι διέπραξαν ἐγκλήματα κατὰ τὸ κίνημα δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται τοῦ λοιποῦ ὡς συνάδελφοι. Ἐπίσης, συνεχίζει, πρέπει οἱ ἰθύνοντες καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν νὰ δεῖξουν κάποια ἀγάπη πρὸς τοὺς δεινοπαθήσαντας ἐκ τοῦ κινήματος συναδέλφους. Ἀναφέρει, τέλος, περιπτώσιν συναδέλφου ἀπαχθέντος εἰς τὰ βουνά, ὅστις, ἐπιστρέψας καὶ ἀποταθῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα διὰ τὴν ἀνάληψιν μικροῦ ποσοῦ πρὸς ἀγορὰν ὑποδημάτων, ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὸ διατεθὲν διὰ τοιούτους σκοποὺς ποσὸν ἐξηνητλήθη.

Ὁ κ. **Τζώτης**, δίδων ἐξηγήσεις ἐπ' αὐτοῦ, λέγει, ὅτι τὸ χορηγηθὲν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ποσὸν ἦτο περιορισμένον καὶ, ὡς ἐν

τούτου ἐξηγλήθη ταχέως. Προτείνει δὲ νὰ παρακληθῆ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ν' ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασίν της περὶ μὴ χορηγήσεως ἑτέρου ποσοῦ.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.), παρῶν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ διαφόρων ὡς ἄνω συναδέλφων λέγει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐπὶ τῆς διευθυνοποιήσεως ἔχομεν ἐκθέσει καθαρὰ τὸ ζήτημα.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ ἄλλο ζήτημα τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα. Γνωρίζετε πῶς ἀντιμετωπίσαμεν τὴν κατάστασιν. Συνάδελφοι, οἱ ὅποιοι παρεσεύασαν, ἔδρασαν ἢ ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ κίνημα θὰ δώσουν λόγον. Ἐτέθη ἡ ἀρχὴ αὐτὴ καὶ ὡς καλῶς θὰ ἐνθυμείσθε καὶ ἡ Διοίκησις ἐνεστερνίσθη τὴν ἄποψιν αὐτήν. Ἐπὶ πλέον ὡς προσωρινὸν μέτρον ἀπεφασίσθη, ὅπως, πάντες οἱ προκαλοῦντες διὰ τῆς ἐμφανίσεώς των τὴν ἀανάκτησιν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀπομακρυνθοῦν προσωρινῶς μέχρις ἀποδείξεως τῆς εὐθύνης αὐτῶν εἰς τὸ κίνημα».

Ὁ πίνᾶξ, περὶ οὗ ὠμίλησεν ὁ κ. Συνάδελφος προέρχεται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Προϊσταμένους τῶν Ὑπηρεσιῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κ.κ. Διευθυντῶν Τμημάτων. Τώρα τὸ ζήτημα εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς. Θὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι γενικωτέρας πολιτικῆς καὶ πρέπει νὰ ἔχητε ὑπομονήν. Πάντως τὸ ζήτημα πρόκειται νὰ τακτοποιηθῆ ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ὑποδημάτων ἢ ἄλλων περιπτώσεων, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μελετᾷ τρόπον ἀνακουφίσεως τῶν παθόντων. Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, πρὸς ἣν εἰσηγήθημεν τὸ θέμα, εὐρίσκεται πρὸς τὸ παρὸν ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀπαιτήσεις συναδέλφων, λόγῳ ἐλλείψεως ρευστῶν χρηματικῶν μέσων. Ἐλπίζω, ὅτι καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς θὰ λάβῃ μέτρα ἀνακουφίσεως τῶν παθόντων, φρονῶ δέ, ὅτι καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ συμβάλωμεν εἰς αὐτὸ διὰ μιᾶς εἰσφορᾶς ἐκ τοῦ μισθοῦ μας».

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει εἰσφορὰν ἐκ τοῦ μισθοῦ.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐπανερχόμενος, προτείνει νὰ γίνῃ μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον διὰ τοὺς

πεσόντας Συναδέλφους εἰς μίαν κεντρικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὸ ὅποιον νὰ προσκληθοῦν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ Συμμαχικαὶ Ἀρχαί. Ἐπίσης προτείνει τὴν τήρησιν ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς διὰ τοὺς ἐκτελεσθέντας Συναδέλφους.

Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἐγείρονται καὶ τηρεῖται σιγὴ ἐνὸς λεπτοῦ.

Τὸν λόγον λαμβάνει, κατόπιν, ὁ κ. Ἀβραμίδης, ὅστις προτείνει νὰ σιγματισθῆ τὸ πῖνῆμα διὰ ψηφίσματος, τὸ ὅποιον νὰ ἐπιδοθῆ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Α. Μακαρ. τὸν Ἀντιβασιλέα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Σὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἐπίσης, ἐν συνεχείᾳ, προτείνει νὰ ἐκφρασθῆ ἡ εὐχὴ πρὸς τοὺς διοικοῦντας τὴν Χώραν, ὅπως ληφθῶσιν ὅλα τὰ μέτρα τῆς ἀνοθεύτου ἐκδηλώσεως ἐν καιρῷ τῆς θελήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ παταχθῆ ἡ βία, ἡ οἰαδήποτε βία, διὰ νὰ κατορθωθῆ ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τὸ ψήφισμα, ὡς ὑπίστης σημασίας ἐγγραφοῦ, νὰ ὑπογραφῆ παρ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.) πληροφορορεῖ, ὅτι ψήφισμα, ὡς τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀβραμίδου, συνετάγη καὶ ἀπεστάλη ἤδη ὅπου ἔδει.

Ὁ κ. Χατζηανδρέου προτείνει τὴν διακοπὴν τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ἐπανάληψιν της τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἢ ἄλλην τινὰ ἡμέραν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῆ εἰς τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν ἡ εὐχέρεια νὰ συνοψίσῃ, βάσει τῶν συζητήσεων, τὰ διάφορα ζητήματα καὶ θέσῃ ταῦτα δι' ἐνὸς ψηφίσματος ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμόδιων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Χατζηανδρέου, ἀφοῦ συγκαίρει τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ θάρρος, τὸ ὅποιον ἐπέδειξεν ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου ζητήματος τῆς Διευθυνοποιήσεως, ἐπικρίνει ταύτην διὰ κακῶν χειρισμῶν. «Διότι, λέγει, κακῶς ἐζητήθη ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νὰ κρίνῃ ἕνα ἕκαστον τῶν εἰρημένων Διευθυντῶν κχωρισμένως».

Ἀναπτύσσει, ἐν συνεχείᾳ, τὸ ζήτημα τῆς διευθυνοποιήσεως τῶν 13 Διευθυντῶν καὶ χαρακτηρίζει ὡς πρᾶξιν ἐπαισχυντον τὴν ὀνομασίαν των εἰς στιγμάς, καθ' ἃς ἐκλονίζοντο τὰ θεμέλια τῆς Τραπεζῆς.

Ἐφρονῶ, καταλήγει ὁ κ. Χατζηανδρέου, ὅτι

ὁ μόνος ἐνδεικνύμενος τρόπος λύσεως τοῦ ζητήματος εἶναι νὰ ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς σχετικῆς πράξεως Διοικήσεως».

Ὁ κ. Σιώρης παραπονεῖται, διότι, ἐπιτρέψας ἔξ ὁμηρίας δὲν ἔτυχε βοθηήματος ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς καὶ διότι καταβάλλονται οἱ μισθοὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι φέρονται ἀναμιχθέντες εἰς τὸ κίνημα.

Ὁ κ. Παπαλέτος (Πρόεδρος Δ. Ε.), ἀπαντῶν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χατζηανδρέου περὶ διακοπῆς τῆς Συνεδριάσεως λέγει, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, διότι α) ἀπαιτεῖται νέα εἰδικὴ ἄδεια τῆς ἀστυνομίας καὶ β) ἐπείγει ἡ λήψις ἀποφάσεων, ἐπειδὴ συνεκλήθη ἤδη ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν ὄρισμένα ζητήματα.

Συνεχίζων, λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐχειρισθῆμεν, εἶναι πλέον ὄριμα, ἐκάμαμεν, ἐν προκειμένῳ, ἐν ψήφισμα».

Εἰς τὸ ψήφισμα αὐτὸ ποροῦμεν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἄλλην πρότασιν ἢ νὰ τὸ ἀλλάξωμεν ἐὰν σεῖς ἔχετε, πιθανῶς, ἄλλην γνώμην. Ὅπως, ἐπίσης, ἐὰν σεῖς ἔχετε ἄλλην γνώμην ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἣν ἠκολουθήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διευθυντοποιήσεως, τότε νὰ συμπληρώσωμεν τὸ ψήφισμα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐφ' ὅσον, βεβαίως, θὰ συνεφώνει καὶ ἡ Συνέλευσις».

Ἀποφασίζεται ὅπως γίνῃ συμπλήρωσις τοῦ ψηφίσματος.

Ὁ κ. Περισιάδης, ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ΕΑΜ ἢ τὸν ΕΛΑΣ, οἱ ὅποιοι ἐξακολουθοῦν νὰ προσέρχονται εἰς τὴν Τράπεζαν. Ζητεῖ νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος αὐτῶν διὰ νὰ λάβουν γνώσιν τῶν ὀνομάτων ὅλοι οἱ συνάδελφοι. Ἐπίσης, προτείνει, νὰ ἐπικριθοῦν οἱ Προϊστάμενοι τῶν Ὑπηρεσιῶν, οἱ ὅποιοι, καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας ἀπεσιώπησαν ὀρισμένους κομμουνιστάς.

Ὁ κ. Παπαβασιλείου, ἐν προκειμένῳ δίδει τὰς ἑξῆς ἐξηγήσεις.

«Ὅπως ἠκούσατε δὲν ἐλήφθη ἐπισήμως διοικητικὸν ἢ ὑπηρεσιακὸν μέτρον διὰ τοὺς

ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀνάμειξιν ἢ δρᾶσιν πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κινήματος».

«Πρόκειται περὶ ζητήματος γενικωτέρας φύσεως, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν Τράπεζαν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζητήματος θὰ ληφθῇ κυβερνητικὴ μέριμνα».

«Κατὰ συνέπειαν κάθε ἐνέργεια τῆς Τραπεζῆς, ἐν προκειμένῳ, ὄχι μόνον θὰ ἦτο πρόωρος, ἀλλὰ θὰ ἦτο καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸν Νόμον καὶ πρὸς τὰς κυβερνητικὰς διαθέσεις καὶ θελήσεις».

Ἐπειδὴ, ὁμως, τὸ αἶσθημα τῆς πλειονότητος τῶν Συναδέλφων εἶναι, δικαίως, ἡγανακτισμένον διὰ τὰ γενόμενα καὶ ἡ παρουσία τῶν ὑπολόγων ὑπαλλήλων δυνατόν νὰ δημιουργήσῃ ζητήματα, ἐλήφθη ὡς προσωρινὸν μέτρον τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, δηλ. οἱ Προϊστάμενοι τῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ καταρτίσουν πίνακα τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα ὑπαλλήλων».

Φρονῶ δέ, ὅτι πρέπει νὰ καθορισθῇ καὶ ὁ τρόπος τοῦ καταλογισμοῦ εἰς ἕκαστον τῶν εὐθυνῶν του, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κριθῇ ἡ τύχη αὐτῶν ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἐντυπώσεων. Θὰ ὑπάρξῃ, ὡς ἐκ τούτου, ἀνάγκη μιᾶς διαδικασίας, ἣ ὁποία νὰ δίδῃ ὅλους τὰς ἐγγυήσεις, ὅτι ἡ ἐξέτασις θὰ εἶναι ἐμπειριστατικὴ καὶ θὰ γίνῃ ἐπὶ στοιχείων βασίμων. Ἐὰν ὀρισμένοι Συναδέλφοι κατέχουν στοιχεῖα περὶ ἐπαναστατικῆς δράσεως Συναδέλφων τῶν πρὸ τοῦ κινήματος ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς ἢ κατὰ τὸ κίνημα ἐκτὸς ταύτης, φρονῶ ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ φέρουν εἰς γνώσιν τῶν κ. κ. Προϊσταμένων».

«Ὡς πρὸς τὸν μισθὸν, γνωρίζετε καλῶς, ὅτι ἡ Τράπεζα διὰ νὰ στεροῦν τοῦτον ἀπὸ ὑπαλλήλους πρέπει νὰ ἔχῃ ἔρεισμα νομικόν. Κατὰ συνέπειαν ἀπλῶς καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Α ὑπάλληλος εἶχε τὸ χωνὶ δὲν ἀποτελεῖ λόγον καὶ ἐπαρκές δικαιολογητικὸν διὰ νὰ τοῦ στεροῦσῃ τὴν Τράπεζαν τὸν μισθόν».

«Ὅσονδήποτε καὶ ἂν τὸ παράπονον τῶν ταλαιπωρηθέντων Συναδέλφων εἶναι εὐλογον — καὶ ἐγὼ τὸ συμφερίζομαι — ὡς συνάδελφος μὲν συμπονῶ, ἀλλ' ὡς Ὑπηρεσία δὲν δύναμαι νὰ δώσω συνέχειαν εἰς τὸ δίκαιον καὶ ἠθικόν αὐτὸ αἴτημα τῶν Συναδέλφων. Καὶ ἡ τελευταία ἐγκώλιος τῆς Τραπεζῆς ἔγινε καταχρη-

στικῶς, ἐστηρίχθημεν, ὅμως, εἰς κυβερνητικὴν ἀπόφασιν, ἡ ὁποία στερεῖ τὸν μισθὸν εἰς τοὺς αὐθαιρέτους, ἀπουσιάζοντας τῆς ὑπηρεσίας των».

«Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπεκτείναμεν ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακάς».

Ἐλέχθη, συνεχίζει ὁ κ. Παπαβασιλείου, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς Διευθυνταὶ τινες ἀνωμάλως ἀνεργιχθήσαν κλπ.»

«Ἐὰν ἡ ἐννοια τῶν λόγων τούτων εἶναι, ὅτι ἐπωφελήθησαν οὗτοι τῆς κατοχῆς διὰ τὸ ἐπιβάλλουν τὸν θεσμόν τῶν Διευθυντῶν, νομίζω, ὅτι δὲν ἔχουν δίκαιον οἱ λέγοντες ταῦτα, διότι ὁ θεσμὸς τῶν Διευθυντῶν προϋπῆρχε καὶ εἶχε μόνον ἄνοισιν».

Ὁ κ. Χατζόπουλος ὑποστηρίζει τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, διὰ τὸ νὰ δοθῆ ὁ καιρὸς καλύτερας μελέτης τῶν ζητημάτων.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, προτείνει ὁ κ. Χατζόπουλος, ν' ἀχθῶσι σήμερον πρὸ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὰ ὑπόλοιπα θέματα τὰ ὁποία, κατὰ τὴν γνώμην του, εἶναι τὰ ἐξῆς :

α) Ποῖαι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς καὶ ποῖα ἡ γνώμη τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἤδη ζητήματος συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ

β) Ἐὰν ἔγιναν ἐνέργειαι καὶ ποῖαι διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.), ἀπαντῶν, λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἐξ ὧν εἶπεν ὁ κ. Χατζόπουλος, ἐν ζήτημα μένει ἀκόμη πρὸς συζήτησιν, τὸ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν, διότι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς κατεβλήθησαν ἤδη αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι παρὰ τῆ Κυβερνήσει καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ἀναγνωρίσας τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματός μας, ὑπεσχέθη νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον, οὕτως ὥστε νὰ διορισθῶν εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ».

Ὁ κ. Γιαννόπουλος, ὡς ἐντεταλμένος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, λαμβάνει τὸν λόγον καὶ παρέχει πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐκφράζει δὲ συγχρόνως τὴν ἀνησυχίαν

του, διότι ἡ καθορισθεῖσα ἤδη ἡμερομηνία συγκλήσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς δὲν θὰ δώσῃ τὸν καιρὸν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναγινώσκειται ψήφισμα.

Ὁ κ. Σαγκριώτης, λαμβάνων τὸν λόγον, λέγει ὅτι συμμερίζεται ἀπολύτως τὰς ἀνησυχίας τοῦ συμβούλου κ. Γιαννοπούλου, λόγῳ τῆς ταχθεῖσης προθεσμίας τῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς. Ἐπίσης, λέγει, ὅτι τὸ ψήφισμα εἶναι δεκτικὸν φραστικῶν τροποποιήσεων. Προτείνει, ὡσαύτως νὰ ἐπικουρηθῆ ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἀπὸ μικρὰν Ἐπιτροπὴν συναδέλφων παρόντων, ἥτις νὰ διατυπώσῃ τὸ ψήφισμα καί, συγχρόνως, ἐπιδώσῃ τοῦτο ὅπου δεῖ.

Συνεχίζων, ὁ κ. Σαγκριώτης συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. Παπαβασιλείου εἰς τὸ ὅτι δὲν μᾶς πταίει ὁ θεσμὸς τῶν Διευθυντῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀξιόλογος καὶ ἀπέδωσε πολλοὺς καρπούς καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῆ.

Τέλος, προτείνει νὰ προστεθῆ εἰς τὸ ψήφισμα ἐν τελευταίον αἴτημα, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ διατυπῶται παράπονον τοῦ προσωπικοῦ, διότι ἡ Τράπεζα δὲν ἠθέλησε νὰ παραχωρήσῃ τὴν μεγάλην αἴθουσαν διὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς.

Μετὰ σχετικὴν συζήτησιν διατυπῶνται δύο ψηφίσματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

## Α'. Ψ ἦ φ ι σ μ α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συνελθούσα τὴν 3 Φεβρουαρίου 1945, ἀκούσασα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν λαβόντων τὸν λόγον μελῶν

ψηφίζει ὁμοφώνως

«1) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τὸ Ἴδρυμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστήριξε τὸ Ἔθνος μας ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν τὴν οικονομικὴν του ὑπαρξιν εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη ὡς ἀνακτήσῃ τὴν αἰγλήν του, τὸ κύρος του καὶ τὸν κοιναυφελῆ προορισμὸν του, τὸν ὁποῖον κακαὶ κυβερνήσεις καὶ ἡ Ἐθνικὴ συμφορὰ ἀνέκοψε, ἵνα διὰ τῆς διεθνoῦς πίστεως τῆς συμβάλλῃ εἰς τὴν οικονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἔθνους μας.

2) Διακηρύσσει τὴν ἐμμονὴν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν ἀπολύτως συνδικαλιστικὴν του ἀποστολήν, μακρὰν πάσης πολιτικῆς, ἀναμένει δὲ

δτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, ἥτις κατανοεῖ πλήρως ὅτι αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις ἀποτελοῦν τὸ κυριώτερον στοιχεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ στηριχθῆ ἡ ἀναδημιουργία τοῦ τόπου θέλει ἐνισχύσει πραγματικῶς ταύτας, παρέχουσα τὰ ἀπαραίτητα μέσα διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐξύψωσιν αὐτῶν. Ἐχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Διοικήσις τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δρῶσα ἐντὸς τοῦ οὗτω διαγραφομένου πλαισίου τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, θέλει ἀναπτύξει ὅλην αὐτῆς τὴν προσπάθειαν ὥστε νὰ ἀποδοθῆ ἡ προσήκουσα θέσις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος.

3) Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει συνυφάνει τὴν ὑπαρξίν του μετὰ τοῦ Ἰδρύματος εἰς ὃ ἐργάζεται καὶ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον διαχειρίζεται ἀπλῶς τὰ συμφέροντά του ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ κύριος μοχλὸς τῆς δημιουργικῆς ἰκανότητος καὶ τῆς προόδου αὐτοῦ, κατέχει δικαιωματικῶς τὴν θέσιν ὀργανικοῦ μέλους ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Ἰδρύματος. Κατ' ἀκολουθίαν ἀποτελεῖ ἀνάγκην ἐπιβεβλημένην ἐκ τῶν πραγμάτων ἢ συμμετοχὴ τοῦ προσωπικοῦ διὰ δύο ἐκπροσώπων τόσοσιν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ὅσον καὶ εἰς τὰ διάφορα ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια αὐτῆς, συμμετοχὴ ἥτις θὰ γίνῃ πρόξενος μεγίστης ὠφελείας εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ τοὺς ἐπιδιωκόμενους παρ' αὐτοῦ σκοποὺς καὶ εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς σημερινὰς ἀντιλήψεις περὶ πλήρους συνεργασίας κεφαλαίου καὶ ἐργασίας.

Ἐκφράζει ὁθεν τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων ἐνστερνισθῶσι τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις καὶ διὰ τῆς ἀποδοχῆς των δημιουργήσωσιν ἀρρήκτους δεσμοὺς συνεργασίας μεταξύ Τραπεζῆς καὶ προσωπικοῦ.

4) Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ὀριστικῆς μορφῆς τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ δράσις τοῦ Ἰδρύματος, κρίνει ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐνδείκνυται ἡ δημιουργία πολυτελοῦς Διοικήσεως.

Ἄν παρὰ τοῦτο ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων θεωρήσει ἐνδεικνυομένην τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἢ δύο θέσεων Ὑποδιοικητῶν, αἱ θέσεις αὗται ὡς καὶ τοῦ Διοικητοῦ δέον νὰ καταληφθῶσιν ἀπὸ πρόσωπα κύρους, γενικῆς ἐκτιμῆσεως καὶ ἀνεπιλήπτου δράσεως, τόσοσιν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, ὅσον καὶ πρὸ ταύτης ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν περίοδον.

5) Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ὅπως μετὰ τῆς ἐκλογείσης ἐνδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Ἐπίσης ἐντέλλεται τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ παρὸν εἰς τὴν συγκληθεῖσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων».

## Β'. Ψ ἦ φ ι σ μ α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἐλλάδος συνελθοῦσα τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1945, ἀκούσασα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν λαβόντων τὸν λόγον μελῶν

ψ η φ ἰ ζ ε ι ὁ μ ο φ ὶ ν ω ς

«Θεωροῦσα ἀπαραίτητον τὴν πλασίωσιν τῆς Διοικήσεως ὑπὸ Ἀνωτάτων Λειτουργῶν κύρους καὶ κοινῆς ἐκτιμῆσεως καὶ ὁρμημένη ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἱεραρχίας καὶ τῆς ἐπανόδου τῆς πειθαρχίας ἐν τῇ Τραπεζῇ κρίνει ὡς ἐπείγουσαν τὴν λήψιν μέτρων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ κύρους τοῦ θεσμῶν τῶν Διευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Συνέλευσις ἐκφράζει πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς τὴν εὐχὴν ὅπως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ δημιουργίαν Ἀνωτάτου ὀργάνου ἐν τῇ Τραπεζῇ μετὰ τὴν Διοίκησιν ἀξίου τῆς ἀποστολῆς του ἀκρωθοῦν αἱ γινόμεναι ὀνομασίαι Διευθυντῶν διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1944 ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διορισμὸς Διευθυντῶν κατ' ἐπιλογὴν τῶν καλλιτέρων καὶ ἱκανωτέρων λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ὅπως μετὰ τῆς ἐκλογείσης ἐνδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς».

Ἐκλύγεται μετὰ ταῦτα, Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ψηφισμάτων ἐκ τῶν κ. κ. Λεμπέση, Χατζοπούλου, Σημαντώνη, Καραρᾶ, Φλώρου, Σαγκρινιώτη, Μπόμπολη, Φουστάνου, Μάνου, Μούσελου καὶ Τζωτζῆ.

Ὡς Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀπογραφήν τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου ὀρίζονται οἱ κ. κ. Μεταξᾶς, Βαμβακάς καὶ Περεσιδιάδης.

Τέλος, ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ὅπως οἱ κ. κ. Παπαλέτσος καὶ Σταμόπουλος ὑποδεχθῶν ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς 19/2/1945.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις.